

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1403 - 1283/1

Chișinău

09 XI 2011

Biroul Permanent al Parlamentului Republicii Moldova

Prin prezenta, vă expediem spre examinare, în mod prioritar, proiectul legii concurenței (autor – Agenția Națională pentru Protecția Concurenței), aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.821 din 7 noiembrie 2011.

Anexă: Hotărârea Guvernului nr.821 din 07.11.2011 (2 ex.) – 4 foi;
Proiectul legii concurenței (în 2 limbi) – 143 foi;
Nota informativă – 5 foi.

Prim-ministru

VLADIMIR FILAT

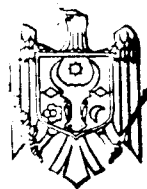
Ex.: N. Stratan
Tel. 250 432

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr. 2470	
09	11 2011
Ora	

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
- 373-2-250101

Fax:
- 373-2-242696



GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 821
din 7 noiembrie 2011
Chișinău

Cu privire la aprobarea proiectului legii concurenței

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul legii concurenței.

Prim-ministru 

VLADIMIR FILAT

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Valeriu LAZĂR

Ministrul justiției

Oleg Efrim

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

Legea concurenței

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune prevederile articolelor 101-106 ale Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene din 25 martie 1957, Regulamentul (CE) nr.1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență, prevăzute la articolele 81 și 82 din Tratat, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr.L 1 din 4 ianuarie 2003 și parțial Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 24 din 29 ianuarie 2004.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1. Obiectul, scopul prezentei legi

(1) Prezenta lege stabilește cadrul normativ al protecției concurenței, inclusiv de prevenire și de contracarare a practicilor anticoncurențiale și a concurenței neloiale.

(2) Scopul prezentei legi constă în reglementarea relațiilor ce țin de protecția, menținerea și stimularea concurenței, în vederea promovării intereselor legitime ale consumatorilor.

Articolul 2. Sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prevederile prezentei legi se aplică faptelor – acțiunilor sau inacțiunilor ce au ca obiect sau au ori pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, precum și acțiunilor de concurență neloială, care sînt săvîrșite de:

a) întreprinderile înregistrate în Republica Moldova sau înregistrate în statele străine și persoanele fizice, inclusiv întreprinzătorii individuali;

b) autoritățile administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin reglementările adoptate, intervin în operațiuni de piață, influențînd direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor cînd asemenea măsuri sînt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major.

(2) Sub incidența prezentei legi cad și persoanele asimilate autorităților publice ce exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite, prin lege, să presteze un serviciu de interes public.

(3) Întreprinderile de interes economic general și întreprinderile cu caracter de monopol se supun prevederilor prezentei legi și, în special, regulilor de concurență, în măsura în care aplicarea acestor prevederi nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea activității speciale care le-a fost încredințată.

(4) Prevederile prezentei legi se aplică faptelor prevăzute la alin.(1) săvârșite pe teritoriul Republicii Moldova și în afara acestuia atunci când produc sau pot produce efecte pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) Prezenta lege nu se aplică relațiilor de muncă.

(6) Consiliul Concurenței este autoritatea de concurență națională, competentă de punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi, în conformitate cu atribuțiile stabilite de prezenta lege.

(7) Dacă prin tratatul (acordul) internațional la care Republica Moldova este parte sînt stabilite alte dispoziții decît cele prevăzute de prezenta lege, se vor aplica dispozițiile tratatului (acordului) internațional.

Articolul 3. Principiile de bază ale concurenței

(1) Statul asigură libertatea activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale și apărarea drepturilor și intereselor întreprinderilor și ale cetățenilor contra practicilor anticoncurențiale și concurenței neloiale.

(2) Este interzis întreprinderilor să-și exercite drepturile în vederea restrîngerii concurenței și lezării intereselor legitime ale consumatorului.

(3) Prețurile la produse se determină în procesul liberei concurențe, pe baza cererii și ofertei, dacă legea specială nu prevede altfel.

(4) Pentru sectoarele economice în care concurența este restrînsă sau nu există, precum și în împrejurări excepționale, cum ar fi situațiile de criză, dezechilibrul major dintre cerere și ofertă, Guvernul poate dispune și/sau aplica măsuri cu caracter temporar, pentru a împiedica sau chiar pentru a bloca creșterea excesivă a prețurilor. Aceste măsuri pot fi adoptate prin hotărîre de Guvern, pe o perioadă de 6 luni, care poate fi prelungită succesiv pentru perioade de cel mult 3 luni, atîta timp cît persistă împrejurările care au justificat hotărîrea Guvernului.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (4), intervenția Guvernului se face cu notificarea Consiliului Concurenței, în scopul analizei efectelor măsurii adoptate asupra concurenței.

Articolul 4. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, noțiunile principale utilizate sînt noțiuni autonome ale domeniului concurenței și semnifică următoarele:

acord – orice formă (verbală sau scrisă) de manifestare a voinței comune cu privire la comportamentul pe piață, exprimată de două sau mai multe întreprinderi independente;

acord orizontal – acord sau practică concertată ce se realizează între două sau mai multe întreprinderi care funcționează la același (aceleași) nivel (niveluri) pe piață;

acord vertical – acord sau practică concertată convenită între două sau mai multe întreprinderi care operează fiecare, în sensul acordului, la niveluri diferite ale procesului de producție sau distribuție, și care se referă la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde anumite produse;

asociații de întreprinderi – orice tip de asociere, indiferent de forma juridică de organizare, tipul de finanțare, genul de activitate declarat, modul în care sînt luate deciziile, caracterul obligatoriu ori facultativ al acestora, precum și de caracterul public al funcțiilor pe care le exercită;

autorizare – acțiune prin care Consiliul Concurenței îi permite solicitantului să-și realizeze intenția de concentrare economică sau de acordare a ajutorului de stat, eliberîndu-i un act cu caracter permisiv, sub formă de decizie;

concentrare economică – operațiunile care au ca rezultat modificări de durată asupra controlului întreprinderilor implicate, și prin urmare, asupra structurii pieței;

concurență – rivalitate economică, existentă sau potențială, între două sau mai multe întreprinderi independente pe o piață relevantă;

concurență neloială – orice acțiune, realizată de întreprinderi în procesul concurenței, interzisă de prevederile prezentei legi și contrar uzanțelor oneste în activitatea economică;

concurenți - întreprinderi independente care sînt active pe piața relevantă;

concurenți potențiali – întreprinderile se consideră concurenți potențial dacă, în lipsa acordului, este probabil ca, în cazul unei creșteri semnificative, dar permanente a prețurilor, întreprinderile respective să efectueze în termen scurt (cel mult 3 ani) investițiile suplimentare necesare sau să suporte alte costuri de transformare necesare pentru a intra pe piața relevantă;

consumatori – utilizatori, direcți sau indirecti, ai produselor, inclusiv producători care utilizează produsele pentru prelucrare, comercianți cu ridicata, comercianți cu amănuntul și consumatori finali;

decizie a asociației de întreprinderi – orice manifestare a voinței exprimată de asociație sau de către organele sale interne, indiferent de forma acesteia (inclusiv actul de constituire al asociației, regulamentele sau ordinele

interne) sau de caracterul obligatoriu sau facultativ, precum și de caracterul public al funcțiilor pe care le exercită;

drepturi exclusive – drepturile acordate de stat unei întreprinderi în baza unui act legislativ, normativ, de reglementare sau administrativ, oferindu-i dreptul exclusiv de a asigura un serviciu sau de a desfășura o activitate în cadrul unei zone geografice date;

drepturi speciale – drepturile acordate de stat unui număr limitat de întreprinderi în baza unui act legislativ, normativ sau administrativ, în cadrul unei zone geografice date;

inspecție – instrument procedural de obținere a informațiilor și a documentelor necesare la locul aflării acestora, utilizat de Consiliul Concurenței pentru constatarea încălcării prezentei legi sau Legii cu privire la ajutorul de stat;

grup de întreprinderi - întreprinderea sau persoana care exercită controlul și toate întreprinderile controlate direct sau indirect de acestea;

influență decisivă – capacitatea de a determina adoptarea deciziilor strategice și tactice pentru întreprindere;

întreprindere – orice persoană juridică de drept privat, inclusiv întreprinzătorii individuali și asociațiile acestora, implicate în activitate economică, activitate ce constă în oferirea/achiziționarea de produse pe o piață, indiferent de statutul juridic al acestor persoane și de modul de finanțare, inclusiv liberii profesioniști și asociațiile acestora;

întreprindere de interes economic general sau cu caracter de monopol – întreprinderea care are în proprietate, posesie sau gestiune o rețea, o infrastructură sau o altă facilitate esențială ce nu poate fi dublată de o altă întreprindere sau această dublare este inefficientă din punct de vedere economic, dar fără accesul la care sau fără existența căreia este imposibil de activat pe o anumită piață;

întreprinderi dependente – întreprinderile care face parte din același grup de întreprinderi sau sînt controlate de aceleași întreprinderi sau persoane;

întreprinderi independente – alte întreprinderi decît cele dependente;

întreprinderi implicate – întreprinderile care participă la o concentrare, și anume o fuziune sau o preluare a controlului;

trucarea licitației – realizarea, prin intermediul licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte, a acordurilor anticoncurențiale ale întreprinderilor

concurente ce privesc prețurile, împărțirea piețelor, sursele de aprovizionare sau calitatea produselor;

piață relevantă – piață în cadrul căreia trebuie evaluată o anumită problemă de concurență și care se determină prin combinarea pieței produsului și pieței geografice;

piață relevantă a produsului – toate produsele considerate de consumator ca interschimbabile sau substituibile, datorită caracteristicilor, prețurilor și utilizării căreia îi sînt destinate;

piață geografică relevantă – zonă în care întreprinderile sînt implicate în oferta și cererea de produse în cauză, în care condițiile de concurență sînt suficient de omogene și care poate fi deosebită de zonele geografice învecinate, deoarece condițiile de concurență diferă în mod apreciabil în respectivele zone;

poziție dominantă pe piață – poziție de putere economică de care beneficiază o întreprindere și care îi permite să împiedice menținerea unei concurențe efective pe o piață relevantă, acordîndu-i posibilitatea de a se comporta, în mare măsură, în mod independent față de concurenți, clienții săi și, în ultima instanță, față de consumatori;

practici anticoncurențiale – acordurile anticoncurență, deciziile asociațiilor de întreprinderi, practicile concertate, abuzul de poziție dominantă, acțiunile sau inacțiunile autorităților publice de restrîngere a concurenței interzise de lege;

practică concertată – formă de coordonare a acțiunilor între întreprinderi independente sau/și grupuri de întreprinderi, prin care, fără a fi ajuns la încheierea între ei a unui acord propriu-zis, au adoptat în mod conștient o cooperare practică privind riscurile concurenței;

produs – bunuri, lucrări, servicii, inclusiv servicii financiare, destinate vînzării, schimbului sau altor modalități de includere în circuitul civil;

restrîngere semnificativă a concurenței – influența negativă sau/și impactul negativ asupra a cel puțin unuia din parametrii concurenței pe piață, cum ar fi prețul, producția, calitatea produsului, varietatea produsului sau inovarea;

cifra totală de afaceri – valoarea totală a vînzărilor de produse realizate de întreprindere în cursul perioadei de gestiune. Cifra totală de afaceri este asimilată:

a) pentru bănci, instituțiile care acordă împrumuturi – cu suma veniturilor aferente dobînzilor și suma veniturilor neaferente dobînzilor;

b) pentru societățile de asigurări – cu valoarea totală a primelor brute subscrise, inclusiv de reasigurare.

Capitolul II Practici anticoncurențiale

Secțiunea 1. Acorduri anticoncurențiale

Articolul 5. Interzicerea acordurilor anticoncurențiale

(1) Sînt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, orice acorduri între întreprinderi sau asociații de întreprinderi, orice decizii ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrîngerea sau denaturarea concurenței.

(2) Acordurile interzise în temeiul prezentului articol sînt nule de drept.

(3) Acordurile anticoncurențiale, fără a se limita la acestea, sînt, în special, cele îndreptate spre:

a) stabilirea, directă sau indirectă, a prețurilor de cumpărare sau de vînzare sau orice alte condiții de tranzacționare;

b) limitarea sau controlul producerii, comercializării, dezvoltării tehnice sau investițiilor;

c) împărțirea piețelor sau surselor de aprovizionare;

d) trucarea licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte;

e) eliminarea de pe piață a altei întreprinderi, limitarea sau împiedicarea accesului pe piață și exercitării concurenței de către alte întreprinderi, precum și acordurile de a nu cumpăra sau de a nu vinde fără o justificare rezonabilă;

f) aplicarea, în raporturile cu partenerii comerciali, a condițiilor inegale la prestații echivalente, creîndu-le astfel acestora un dezavantaj concurențial;

g) condiționarea încheierii contractelor de acceptare de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(4) Acordurile încheiate între întreprinderile dependente nu se califică drept acorduri anticoncurențiale.

(5) Dacă s-a stabilit că un acord are ca obiect restrîngerea sau denaturarea concurenței, existența unor efecte anticoncurențiale nu trebuie demonstrată de către Consiliul Concurenței pentru a constata că există o restrîngere a concurenței în sensul prezentei legi.

Articolul 6. Excepția acordurilor anticoncurențiale

(1) De la prevederile art. 5 al prezentei legi pot fi exceptate orice acorduri anticoncurențiale sau categorii de acorduri anticoncurențiale care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contribuie la îmbunătățirea producerii sau a distribuției de produse ori la promovarea progresului tehnic sau economic;

b) asigură consumatorilor o parte echitabilă din beneficiul obținut;

c) nu impun întreprinderilor în cauză restricții care nu sînt indispensabile pentru atingerea obiectivelor menționate la lit. a) și b);

d) nu oferă întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența în ceea ce privește o parte semnificativă a produselor în cauză.

(2) Fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, acordurile menționate la art. 5, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), nu sînt interzise.

(3) Anumite categorii de acorduri pot fi exceptate direct de la interdicția stabilită la art. 5, prin adoptarea de către Consiliul Concurenței a regulamentelor respective, în conformitate cu prevederile alin.(1). Regulamentele în cauză stabilesc modalitatea de evaluare a diferitelor tipuri de acorduri corespunzătoare acordurilor verticale, acordurilor orizontale și acordurilor de transfer tehnologic, precum și aplicabilitatea exceptărilor menționate.

(4) Întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care invocă, ca apărare în cazurile legate de aplicarea art. 5, că acordurile anticoncurențiale beneficiază de exceptare, conform prevederilor prezentului articol, au sarcina de a dovedi că respectă condițiile expuse la alin.(1) .

(5) În cazul în care un acord face obiectul unei exceptări pe categorii, părțile la acordul anticoncurențial sînt eliberate de obligația impusă prin alin. (5), fiind obligate, în caz de apărare, doar să dovedească că acordul beneficiază de o exceptare pe categorii.

(6) Dacă Consiliul Concurenței constată că, într-un anumit caz, acordurile cărora li se aplică un regulament, adoptat în temeiul alin. (3), au anumite efecte care sînt incompatibile cu condițiile prevăzute la alin. (1), acesta poate, acționînd din oficiu sau ca urmare a unei plîngerii, să retragă beneficiul exceptării stipulat de respectivul regulament și să emită o decizie în acest sens. În caz de retragere, Consiliul Concurenței trebuie să demonstreze că acordul încalcă prevederile art. 5 alin. (1) și nu îndeplinește condițiile expuse la alin. (1) al prezentului articol, potrivit regulamentelor de exceptare.

Articolul 7. Interzicerea cartelor dure

(1) Orice acord anticoncurențial orizontal, care are ca obiect sau efect împiedicarea, restrîngerea sau denaturarea concurenței realizat prin acțiunile prevăzute de prevederile art. 5 alin.(3) lit. a) - d), constituie un cartel dur.

(2) Prin natura cartelor dure, ca fiind cele mai grave acorduri anticoncurențiale, se prezumă că acestea *per se* au capacitatea de a împiedica, restrînge sau denatura concurența.

(3) Cartelurile dure sînt interzise, nule de drept și nu beneficiază de exceptările prevăzute la art. 6.

Articolul 8. Acordurile anticoncurențiale de importanță minoră

(1) Acordul anticoncurențial care nu restrînge în mod semnificativ concurența se consideră a fi de o importanță minoră, dacă:

a) este încheiat între întreprinderi care sînt concurenți (acord orizontal) existenți sau potențiali pe una din piețele afectate de acord și cota de piață cumulată deținută de părțile la acord și de întreprinderile dependente de acestea nu depășește 10% pe nici una dintre piețele relevante afectate de respectivul acord;

b) este încheiat între întreprinderi care nu sînt concurenți (acord vertical sau acord între întreprinderi care nu sînt concurenți și care nu sînt între ele furnizori ori cumpărători) și cota de piață deținută de fiecare dintre părțile la acord și de întreprinderile dependente de acestea nu depășește 15% pe nici una din piețele relevante afectate de acord;

c) în cazul în care este dificil să se stabilească dacă este vorba despre un acord orizontal sau un acord vertical, se aplică pragul de 10% - cota de piață cumulată pe piețele relevante afectate de acord, deținută de părțile la acord și întreprinderile care sînt dependente de acestea.

(2) În cazul în care pe o piață relevantă concurența este restrînsă de efectul cumulativ al unor acorduri de vânzare de produse încheiate cu diferiți furnizori sau distribuitori (efect cumulativ de blocare a rețelelor paralele de acorduri cu efecte similare pe piață), pragurile menționate la alin. (1) sînt reduse la 5% atît pentru acordurile orizontale, cît și pentru acordurile verticale.

(3) Se consideră că acordurile nu restrîng concurența în cazul în care cotele de piață nu depășesc pragurile de 10%, 15% și, respectiv, 5% prevăzute la alin. (1) și (2) pentru toată perioada acordului sau sînt menținute la nivelul indicat, cu deviere de cel mult două puncte procentuale pe parcursul a doi ani consecutivi.

(4) Prevederile art. 5 nu se aplică acordurilor care au o importanță minoră, cu excepția celor prevăzute la art. 9.

Articolul 9. Acordurile de importanță minoră interzise

(1) Sînt interzise și nule de drept acordurile orizontale de importanță minoră încheiate în condițiile art. 7 alin. (1).

(2) Sînt interzise și nule de drept acordurile de importanță minoră, încheiate între neconcurenți, referitor la restricțiile care, în mod direct sau indirect, de sine stătător sau în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

a) restrîngerea capacității cumpărătorului de a-și stabili prețul de vânzare, fără a aduce atingere posibilității furnizorului de a impune un preț de vânzare maxim și/sau de a recomanda un preț de vânzare, cu condiția ca acesta din urmă să nu fie echivalent cu un preț de vânzare fix sau minimum stabilit în urma presiunilor exercitate de una dintre părți sau a măsurilor de stimulare practicate de aceasta;

b) restrîngeri teritoriale sau privind clienții cărora cumpărătorul le poate vinde produsele ce fac obiectul contractului, cu excepția cazului ce ține de una dintre următoarele restricții care nu sînt grave:

- restrîngerea vânzărilor active către teritoriul exclusiv sau către o clientelă exclusivă rezervate furnizorului sau cedate de furnizor unui alt cumpărător,

atunci cînd o asemenea restricție nu limitează vânzările efectuate de clienții cumpărătorului;

- restrîngerea vânzărilor către consumatorii finali realizate de un cumpărător care acționează pe piață în calitate de comerciant cu ridicata;

- restrîngerea vânzărilor către distribuitorii neautorizați realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă;

- restrîngerea capacității cumpărătorului de a vinde componente destinate incorporării unor clienți care ar putea să le utilizeze pentru fabricarea de produse asemănătoare celor produse de furnizor;

c) restrîngerea vânzărilor către consumatorii finali realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, fără a aduce atingere posibilității de a interzice unui membru al sistemului să își desfășoare activitățile într-un sediu secundar neautorizat;

d) restrîngerea livrărilor încrucișate între distribuitori în cadrul unui sistem de distribuție selectivă, inclusiv între distribuitori care acționează la diferite niveluri ale comerțului;

e) restricția convenită între un furnizor de componente și un cumpărător care încorporează aceste componente, care limitează posibilitatea furnizorului de a vinde aceste componente ca piese separate utilizatorilor finali unor reparatori sau altor prestatori de servicii ce nu au fost desemnați de cumpărător pentru repararea sau întreținerea produselor sale.

(3) Sînt interzise și nule de drept acordurile de importanță minoră între concurenți astfel cum sînt definite la art. 8 alin. (1) lit. a), cu restricțiile grave, enumerate la alin.(1) și (2) ale prezentului articol, atunci cînd concurenții acționează, în sensul acordului, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau de distribuție.

Secțiunea 2. Abuzul de poziție dominantă

Articolul 10. Poziția dominantă

(1) Poziția dominantă poate fi deținută de o întreprindere sau de un grup de întreprinderi sau în comun de două sau mai multe întreprinderi sau de două sau mai multe grupuri de întreprinderi.

(2) Două sau mai multe întreprinderi pot ocupa împreună o poziție dominantă atunci cînd, chiar în lipsa oricărei legături structurale sau de altă natură între ele, acestea operează pe o piață a cărei structură este considerată propice producerii unor efecte coordonate.

(3) Procedura de determinare a poziției dominante constă în evaluarea structurii concurențiale a pieței, și, în special, se examinează cota de piață a întreprinderii presupuse a fi dominantă și cotele de piață ale concurenților săi, accesul la produse sau piețe, barierele, legale sau de fapt, la intrarea pe piață a altor întreprinderi, concurența actuală sau potențială, sau puterea compensatorie a cumpărătorilor. Consiliul Concurenței va adopta Regulamentul privind evaluarea poziției dominante pe piață.

(4) Se prezumă, pînă la proba contrară, că una sau mai multe întreprinderi se află în poziție dominantă în situația în care cota ori cotele cumulate pe piața relevantă, înregistrate în perioada supusă analizei, depășesc 50%.

(5) Întreprinderile investite cu drepturi speciale sau exclusive și întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general sau care au caracter de monopol sînt considerate drept întreprinderi cu poziție dominantă pe piața relevantă la care se referă aceste drepturi sau pe care ea deține monopol, sau pe care este furnizat accesul la facilitatea esențială.

Articolul 11. Interzicerea abuzului de poziție dominantă

(1) Este interzisă folosirea, în mod abuziv, a poziției dominante deținute pe piața relevantă de către una sau mai multe întreprinderi sau de către unul sau mai multe grupuri de întreprinderi.

(2) Practicile abuzive constau, fără a se limita la acestea, în:

a) impunerea, în mod direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare, ori a altor clauze contractuale inechitabile;

b) limitarea producției, comercializării sau dezvoltării tehnologice în dezavantajul consumatorilor;

c) aplicarea, în raporturile cu partenerii comerciali, a unor condiții inegale la prestații echivalente, creînd, în acest fel, acestora un dezavantaj concurențial;

d) condiționarea încheierii contractelor de acceptare de către partenerii comerciali a unor prestații suplimentare care, nici prin natura lor și nici conform uzanțelor comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

e) practicarea unor prețuri de ruinare, în scopul înlăturării concurenților;

f) refuzul neîntemeiat de a contracta și/sau de a livra cu anumiți furnizori sau beneficiari;

g) încetarea neîntemeiată, totală sau parțială, a unei relații contractuale stabilite anterior.

Secțiunea 3. Acțiunile sau inacțiunile autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale de restrîngere, împiedicare sau denaturare a concurenței

Articolul 12. Interzicerea acțiunilor sau inacțiunilor autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale de restrîngere, împiedicare sau denaturare a concurenței

(1) Sînt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale care restrîng, împiedică sau denaturează concurența, fără a se limita la acestea, precum:

a) limitarea drepturilor întreprinderilor de procurare ori comercializare;

b) stabilirea de condiții discriminatorii sau acordarea de privilegii pentru activitatea întreprinderilor, în cazul în care acestea nu sînt prevăzute de lege;

c) stabilirea de interdicții sau restricții, neprevăzute de lege, pentru activitatea întreprinderilor;

d) impunerea, directă ori indirectă, a întreprinderilor de a se asocia ori concentra, indiferent sub ce formă.

(2) Numai în cazuri de situație excepțională, Guvernul, autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale pot realiza acțiunile sau inacțiunile prevăzute de alin. (1) pentru lichidarea consecințelor calamităților naturale și catastrofelor și pentru prevenirea epidemiilor, în conformitate cu legea.

(3) Faptele autorităților și instituțiilor administrației publice realizate contrar prevederilor alin.(1) constituie încălcări ale prezentei legi.

(4) Persoanele cu funcție de răspundere din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice poartă răspundere, în conformitate cu Codul contravențional, pentru nefurnizarea informațiilor, documentelor sau furnizarea de informații și documente neautentice sau incomplete, solicitate de Consiliul Concurenței.

Articolul 13. Modul de executare a deciziilor Consiliului Concurenței adoptate asupra acțiunilor sau inacțiunilor autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței

(1) În cazul în care autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale nu execută sau nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței, în scopul restabilirii mediului concurențial, acesta poate înainta acțiune în contencios administrativ, solicitând instanței, după caz, anularea în tot sau în parte a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, obligarea autorității sau instituției în cauză să emită un act administrativ sau să efectueze o măsură ce se impune.

(2) Cu derogare de la termenul de prescripție prevăzut de Legea contenciosului administrativ, Consiliul Concurenței se poate adresa în instanța de judecată, în condițiile alin. (1), în termen de 6 luni de la data expirării perioadei prevăzute în decizie, perioadă în care autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale avea obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial.

Capitolul III Concurența neloială

Articolul 14. Interzicerea concurenței neloiale

(1) Se interzice întreprinderilor să realizeze acțiuni de concurență neloială.

(2) Acțiunile de concurență neloială, interzise prin prevederile art.15-20 ale prezentei legi, se examinează de către Consiliul Concurenței, la plîngerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială depusă de către întreprinderea ce i-au fost lezate interesele legitime, inclusiv asociațiile de întreprinderi, în condițiile stipulate la art. 53 alin. (2) - (4).

(3) Plîngerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială se depune conform Formularului, adoptat prin hotărîrea Consiliului Concurenței, în condițiile prevăzute la art.55 alin.(2) și (3).

(4) Procedura de examinare preliminară, investigare și luare a deciziilor asupra cazurilor de concurență neloială este prevăzută de articolele 54 – 59, 63 alin.(1), 69, 70, care se aplică în mod corespunzător.

(5) Întreprinderea căreia i-au fost lezate interesele legitime poate înainta plîngerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială la Consiliul Concurenței în termen de 6 luni de la data la care a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre realizarea presupuselor acțiuni de concurență neloială de către o altă întreprindere.

(6) Expirarea termenului de 6 luni constituie temei de refuz de către Consiliul Concurenței de a examina plîngerea.

(7) Dacă plîngerea nu corespunde cerințelor stabilite la alin.(3) al prezentului articol, aceasta nu constituie plîngere privind presupusele acțiuni de concurență neloială și nu obligă Consiliul Concurenței să examineze această plîngere.

(8) În urma examinării cazului de concurență neloială, Consiliul Concurenței poate lua decizia privind constatarea acțiunilor de concurență neloială sau lipsa încălcării.

(9) În cazul constatării acțiunilor de concurență neloială, prin decizia Consiliului Concurenței, întreprinderea este sancționată și/sau obligată să înceteze acțiunea și/sau să înlătore efectele și, după caz, să dezmintă oficial, din cont propriu, informațiile false, incorecte sau incomplete.

Articolul 15. Discreditarea concurenților

Este interzisă discreditarea concurenților, ceea ce presupune defăimarea sau punerea în pericol a reputației sau credibilității acestora prin:

a) răspîndirea publică de către o întreprindere a informațiilor false, incorecte sau incomplete despre activitatea sa, despre produsele sale, menite să îi creeze o situație favorabilă în raport cu unii concurenți;

b) răspîndirea publică de către o întreprindere a unor afirmații false despre activitatea unui concurent sau despre produsele acestuia, afirmații ce dăunează activității concurentului.

Articolul 16. Încheierea condiționată a contractelor

(1) Este interzisă încheierea de contracte prin care o întreprindere asigură predarea unui produs în mod avantajos, cu condiția aducerii de către client a altor cumpărători, cu care întreprinderea ar urma să încheie contracte asemănătoare, ce dăunează activității concurentului.

(2) Este interzisă încheierea de contracte de vânzare-cumpărare de produse, cu impunerea unui anumit asortiment, realizată prin intermediul vânzării-cumpărării către/de la altă întreprindere concurentă a unor produse care nu sînt necesare acesteia și dăunează activității concurentului.

Articolul 17. Instigarea la boicot sau la rezilierea contractului cu concurentul

(1) Este interzisă acțiunea de boicotare, realizată direct sau indirect de către concurentul întreprinderii, manifestată prin instigarea unei alte întreprinderi la refuzul neîntemeiat de a stabili sau de a menține relații contractuale cu întreprinderea respectivă.

(2) Este interzisă instigarea, din interes sau în interesul persoanelor terțe, la rezilierea neîntemeiată a contractului cu concurentul unei alte întreprinderi, la neîndeplinirea sau la îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale față de concurentul respectiv, prin acordarea sau oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensații sau altor avantaje întreprinderii-parte a contractului.

Articolul 18. Obținerea și folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului

Se interzice obținerea și folosirea de către o întreprindere sau un angajat al acesteia a informațiilor ce constituie secret comercial, fără consimțământul titularului respectivului secret comercial, dacă acestea au adus sau pot aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

Articolul 19. Deturnarea clientelei concurentului

Este interzisă deturnarea clientelei concurentului realizată de întreprinderi prin:

a) inducerea în eroare a consumatorului cu privire la natura, modul și locul de fabricare, caracteristicile principale, inclusiv utilizarea, cantitatea produselor, prețul sau modul de calculare a prețului produsului;

b) folosirea cu rea intenție de către o întreprindere a legăturilor angajatului stabilite cu clientela în cadrul funcției deținute anterior la întreprinderea concurentă.

Articolul 20. Confuzia

(1) Sînt interzise orice acțiuni sau fapte care sînt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin:

a) folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, unui desen sau model industrial sau altor obiecte ale proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către o altă întreprindere;

b) copierea ilegală a formei, ambalajului și aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

(2) Prezentul articol nu este aplicabil caracteristicilor produsului determinate exclusiv de funcția tehnică pe care o îndeplinesc.

Capitolul IV Concentrările economice

Articolul 21. Prevederi generale privind concentrarea economică

(1) Pînă la emiterea de către Consiliul Concurenței a unei decizii, în conformitate cu art. 26, este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică ce cade sub incidența art.23.

(2) O operațiune de concentrare economică are loc în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma:

a) fuzionării a două sau mai multe întreprinderi anterior independente sau părți ale unor întreprinderi; sau

b) preluării, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere, ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau de active, fie prin contract ori prin alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia sau mai multor alte întreprinderi ori părți ale acestora;

c) creării, în comun, a unei societăți comerciale care îndeplinește toate funcțiile unei entități autonome.

(3) Controlul, în sensul prezentei legi, decurge din drepturi, contracte sau orice alte mijloace care, fie separat sau combinate și ținînd seama de circumstanțele de fapt relevante sau de drept, conferă posibilitatea exercitării unei influențe decisive asupra unei întreprinderi, în special prin:

a) dreptul de proprietate sau de folosință integrală sau parțială asupra activelor unei întreprinderi;

b) drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii întreprinderii, votului sau deciziilor organelor de conducere ale unei întreprinderi.

(4) Controlul, conform prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (3), este dobîndit de către persoana sau persoanele ori de către întreprinderile care:

a) sînt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale contractelor prevăzute la alin. (3);

b) nu sînt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale contractelor prevăzute la alin. (3), dar au puterea de a exercita drepturile care decurg din acestea.

(5) Exercițarea controlului (direct sau indirect) se manifestă prin deținerea unei majorități în capitalul social al unei întreprinderi care-i permite exercitarea majorității drepturilor de vot sau deținerea a mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot sau deținerea dreptului de a alege, de a desemna sau de a elibera majoritatea membrilor executivului sau a consiliului întreprinderii sau prin deținerea dreptului de a gestiona afacerea sau a influența decisiv activitatea întreprinderii în baza unui contract sau altui aranjament legal sau prin deținerea dreptului de a influența decisiv activitatea întreprinderii adoptînd decizii în cadrul altor întreprinderi.

Articolul 22. Operațiuni ce nu constituie concentrări economice

Nu constituie operațiuni de concentrare economică situațiile în care:

a) controlul este dobândit și exercitat de către un lichidator sau administrator desemnat prin hotărâre judecătorească sau de către o altă persoană împuternicită de autoritatea publică pentru îndeplinirea unei proceduri de lichidare, insolvență sau altei proceduri similare;

b) băncile și participanții profesioniști la piața financiară nebanară, ale căror activități includ operațiuni cu valori mobiliare pe cont propriu sau pe contul terților, dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au dobândit în vederea revinzării, cât timp ele nu exercită drepturile la vot conferite de valorile mobiliare pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii în cauză, ori le exercită numai în vederea revinzării acestora, cu condiția ca revinzarea să aibă loc în termen de până la 12 luni de la data dobândirii;

c) întreprinderile, inclusiv, grupurile de întreprinderi, realizează operațiuni de restructurare sau de reorganizare a propriilor activități în cadrul aceleiași întreprinderi sau grup de întreprinderi.

Articolul 23. Notificarea concentrărilor economice

(1) Operațiunile de concentrare economică sînt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci cînd cifra totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 25 000 000 lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 10 000 000 lei în anul anterior operațiunii.

(2) Concentrările economice care se realizează prin fuziunea a două sau mai multor întreprinderi trebuie notificate de către fiecare dintre părțile implicate, iar, în celelalte cazuri, notificarea trebuie să fie înaintată de către persoana, întreprinderea sau întreprinderile care dobîndesc controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi ori asupra unor părți ale acestora. Fiecare parte care înaintează notificarea este responsabilă pentru caracterul exact și complet al informațiilor furnizate.

(3) Notificările se depun conform Formularului de notificare, parte componentă a Regulamentului privind concentrările economice, adoptat de Consiliul Concurenței.

(4) Notificarea prezentată Consiliului Concurenței trebuie să cuprindă: Formularul de notificare, însoțit de copiile documentelor justificative, nota privind cifra totală de afaceri calculată și dovada plății taxei de examinare.

(5) Nota privind cifra totală de afaceri calculată trebuie să cuprindă atît cifra totală de afaceri, cît și cifrele totale de afaceri din care este compusă, cu menționarea întreprinderilor de la care provin, împreună cu toate documentele care au stat la baza calculului.

(6) În termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea notificării, Consiliul Concurenței va confirma în scris părților notificatoare sau reprezentanților

acestora întrunirea condițiilor pentru ca notificarea să fie considerată valabilă depusă.

(7) Consiliul Concurenței va putea solicita părții notificatoare completarea informațiilor transmise și/sau confirmarea caracterului exact și complet al acestora. Notificarea va fi considerată efectivă numai după completarea acesteia.

(8) Părțile vor putea furniza și alte informații pe care le consideră utile pentru evaluarea operațiunii de concentrare economică.

(9) Notificarea devine efectivă la data la care a fost înregistrată la Consiliul Concurenței, cu excepția cazurilor în care se constată că informațiile cuprinse în ea sînt inexacte sau incomplete.

(10) În cazurile în care Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică notificată intră în sfera de aplicare a legii, publică pe pagina web și/sau în presă informația despre efectuarea notificării, menționînd numele părților implicate, natura concentrării și sectoarele economice implicate, luînd în considerare interesul legitim al întreprinderilor de protejare a secretelor comerciale.

Articolul 24. Investigarea și evaluarea concentrărilor economice

(1) Înainte de notificare, părțile care intenționează să depună o notificare, pot solicita Consiliului Concurenței consultări prealabile la sediul Consiliului Concurenței, pentru discutarea unor aspecte juridice sau practice esențiale privind concentrarea economică. În acest scop, părțile vor furniza Consiliului Concurenței, cu cel puțin 3 zile lucrătoare anterior datei stabilite pentru consultare, informații relevante privind concentrarea economică, cum ar fi: părțile implicate în concentrare, piețele pe care acestea activează, descrierea sumară a concentrării economice respective și a modalității de preluare a controlului.

2) Investigarea operațiunilor de concentrare economică se va efectua conform prevederilor prevăzute în capitolul VII din prezenta lege.

(3) Sînt interzise concentrările economice care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante.

(4) Pentru stabilirea compatibilității lor cu un mediu concurențial, operațiunile de concentrare economică se evaluează în baza următoarelor criterii:

a) necesitatea de a menține și de a dezvolta concurența pe piața relevantă, ținînd cont de structura tuturor piețelor vizate de concentrare și de concurența existentă sau potențială dintre întreprinderi;

b) cota de piață deținută de către întreprinderile implicate, puterea lor de piață;

c) alternativele disponibile pentru furnizori și utilizatori, accesul lor la piețe și la surse de aprovizionare, precum și orice bariere instituite prin acte normative sau de altă natură la intrarea pe piață;

d) tendința cererii și a ofertei pentru produsele relevante;

e) măsura în care sînt afectate interesele beneficiarilor sau ale consumatorilor;

f) contribuția la progresul tehnic și economic.

(5) Concentrările economice susceptibile a ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia pot fi autorizate dacă părțile implicate în operațiunea de concentrare dovedesc îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) operațiunea de concentrare urmează a contribui la creșterea eficienței economice, la ameliorarea calității producției, distribuției sau progresului tehnic ori la creșterea competitivității la export;

b) efectele favorabile ale concentrării compensează efectele nefavorabile ale restrîngerii concurenței;

c) de avantajele rezultate profită într-o măsură rezonabilă și consumatorii.

(6) Modalitatea de aplicare a evaluării concentrărilor economice va fi stabilită în Regulamentul privind concentrările economice, adoptat de Consiliul Concurenței.

Articolul 25. Calcularea cifrei totale de afaceri

(1) Cifra totală de afaceri realizată de întreprinderile implicate se calculează prin adunarea cifrelor totale de afaceri ale:

a) întreprinderilor implicate;

b) întreprinderilor la care întreprinderea implicată, în mod direct sau indirect:

deține peste jumătate din capital, sau

are puterea de a exercita peste jumătate din drepturile de vot, sau

are puterea de a numi peste jumătate din membrii consiliului societății, ai organului executiv sau ai organelor care reprezintă legal întreprinderile, sau are dreptul de a gestiona activitățile întreprinderilor;

c) întreprinderilor care dețin în întreprinderea implicată drepturile sau competențele specificate la lit. b);

d) întreprinderilor în care o întreprindere menționată la lit. c) deține drepturile sau competențele specificate la lit. b);

e) întreprinderilor în care două sau mai multe întreprinderi menționate la lit. a)-d) dețin împreună drepturile sau competențele specificate la lit. b).

(2) Cifra totală de afaceri realizată de întreprinderile implicate nu include valoarea vânzărilor de produse intervenite între oricare dintre întreprinderile menționate la alin. (1).

(3) Cînd întreprinderile implicate în concentrare dețin împreună drepturile sau competențele prevăzute la alin.(1) lit.b), la calcularea cifrei totale de afaceri a întreprinderilor implicate nu se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse intervenite între întreprinderea comună și fiecare dintre întreprinderile implicate sau orice altă întreprindere care are legături cu oricare dintre ele, în conformitate cu alin.(1) lit.b)-e), dar se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse intervenite între întreprinderea comună și orice întreprinderi terțe. Cifra totală de afaceri astfel calculată se distribuie în mod egal între întreprinderile implicate.

Articolul 26. Competența Consiliului Concurenței în domeniul concentrărilor economice

(1) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței:

a) va informa părțile notificatoare printr-o scrisoare despre faptul că operațiunea de concentrare economică notificată nu cade sub incidența prezentei legi.;

b) va adopta în Plen o decizie de autorizare fără obiecțiuni, când va constata că, deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi:

nu există îndoieli privind compatibilitatea cu mediul concurențial;

îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin măsurile corective propuse de părțile implicate și acceptate de Consiliul Concurenței. Consiliul Concurenței poate stabili prin decizie condiții și obligații de natură să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu mediul concurențial;

c) va decide în Plen inițierea unei investigații, când va constata că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi și prezintă îndoieli privind compatibilitatea cu mediul concurențial și acestea nu au putut fi înlăturate potrivit prevederilor alin. (1) lit. b).

(2) În termen de 90 de zile lucrătoare de la inițierea investigației, Consiliul Concurenței:

a) va emite o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, întrucât ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art. 25 alin. (2);

b) va emite o decizie de autorizare, dacă operațiunea de concentrare economică nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art. 24 alin. (3);

c) va emite o decizie de autorizare condiționată, prin care va stabili obligațiile și/sau condițiile destinate să asigure respectarea de către părțile implicate a măsurilor corective pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu mediul concurențial.

(3) Termenele prevăzute la alin.(1) și (2) se prelungesc în cazul în care părțile care fac notificarea înaintează o cerere în acest sens în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la inițierea procedurii. Părțile care fac notificarea pot înainta o singură cerere de acest fel. După inițierea procedurii, Consiliul Concurenței poate prelungi termenele prevăzute la alin. (1) și (2) cu acordul părților care au făcut notificarea. Durata totală a oricărei prelungiri sau a oricăror prelungiri efectuate nu poate depăși 20 de zile lucrătoare.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței nu ia o decizie, în termenele prevăzute la alin. (1) și (2), operațiunea de concentrare economică se consideră autorizată tacit.

(5) În situația în care, în procesul examinării notificării unei operațiuni de concentrare economică, sînt necesare completări de informații sau sînt dispuse desfășurarea inspecțiilor, termenele prevăzute la alin. (1) și (2) se suspendă și încep să curgă de la data la care părțile au furnizat Consiliului Concurenței toate informațiile solicitate.

Articolul 27. Restabilirea situației anterioare

(1) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică a fost deja pusă în aplicare și că ea a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial, acesta este în drept să întreprindă o acțiune în instanța de judecată privind dizolvarea întreprinderii rezultate din concentrare, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor valorilor mobiliare (cote-părți) sau activelor dobîndite, astfel încît să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării.

(2) Consiliul Concurenței poate acționa potrivit alin. (1) și atunci cînd constată că o concentrare economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 26 alin. (2) lit. c).

Articolul 28. Taxa de examinare a concentrărilor economice

(1) Prin prezenta lege se instituie taxa de examinare a concentrărilor economice.

(2) Taxa de examinare a concentrării economice se stabilește în mărime de 0,1% din cifra totală de afaceri realizată cumulată pe teritoriul Republicii Moldova de către întreprinderile implicate în concentrarea economică și se calculează în baza cifrei totale de afaceri realizată pentru anul anterior operațiunii de concentrare economică și nu poate depăși 75 000 lei.

(3) Sînt obligate să achite taxa de examinare persoana, întreprinderea sau întreprinderile care au înaintat Consiliului Concurenței o notificare a unei operațiuni de concentrare economică.

(4) Taxa de examinare a concentrării economice se restituie persoanelor și/sau întreprinderilor care au înaintat Consiliului Concurenței o notificare a unei operațiuni de concentrare economică, în cazul în care această operațiune nu cade sub incidența prezentei legi.

(5) Din momentul informării de către Consiliul Concurenței, efectuate în temeiul art.26 alin.(1) lit. a), Consiliul Concurenței, în termen de 30 zile calendaristice, restituie mijloacele bănești achitate pentru examinarea notificării.

Capitolul V Determinarea pieței relevante

Articolul 29. Piața relevantă și concurența

(1) Examinarea problemelor concurențiale și evaluarea unei cauze de concurență se efectuează în cadrul pieței relevante.

(2) Determinarea pieței relevante este necesară, în special pentru:

a) evaluarea concentrărilor economice și analiza modificărilor structurale care afectează oferta unui produs pentru împiedicarea creării sau consolidării poziției dominante și pentru prevenirea restrîngerii semnificative a concurenței;

b) investigarea și constatarea abuzurilor de poziție dominantă;

c) stabilirea faptului dacă există restricții semnificative ale concurenței, analiza efectelor restrictive ale unui acord sau pentru a verifica dacă este îndeplinită condiția prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. d).

(3) Determinarea pieței reprezintă un instrument de identificare și de definire a cadrului în care se exercită concurența. În funcție de natura problemei concurențiale, dimensiunile pieței relevante pot fi diferite.

(4) Scopul principal al definiției pieței rezidă în a identifica constrîngerile concurențiale cu care se confruntă sistematic întreprinderile în cauză.

(5) În sensul prezentului capitol, întreprinderile în cauză sînt, în cazul unei concentrări economice, părțile care participă la concentrarea economică; în cadrul investigațiilor realizate în temeiul prevederilor capitolului II secțiunea 2, acestea sînt întreprinderile care fac obiectul investigației sau, după caz, autorul plîngerii; în cazul investigațiilor realizate în temeiul prevederilor capitolului II secțiunea 1, întreprinderile în cauză sînt părțile acordului.

(6) Determinarea pieței, atît la nivelul produselor, cît și la nivelul geografic, trebuie să permită identificarea concurenților existenți ai întreprinderilor în cauză, care sînt capabili să condiționeze comportamentul respectivelor întreprinderi și să împiedice să acționeze independent de presiunile unei concurențe, respectiv, calcularea cotelor de piață, care pot oferi informații despre puterea de piață.

(7) Perioada de timp a analizei pieței relevante se determină în funcție de scopul investigației și particularitățile pieței relevante.

(8) Principiile fundamentale de determinare a pieței relevante țin de constrîngerile concurențiale și sînt următoarele: substituibilitatea la nivelul cererii, substituibilitatea la nivelul ofertei și concurența potențială.

Articolul 30. Procedura de determinare a pieței relevante

(1) Criteriile și elementele probatorii utilizate pentru determinarea pieței produsului sînt diferite, în funcție de caracteristicile și de specificul ramurii economiei naționale și al produselor analizate.

(2) La determinarea pieței produsului se vor utiliza elemente probatorii suficiente pentru a ajunge la o concluzie privind dimensiunile pieței, în scopul rezolvării problemei concurențiale aferente unui caz concret, precum și altor sarcini nominalizate la art. 29 alin. (2).

(3) În procesul de determinare a pieței produsului, în baza informațiilor preliminare disponibile sau a informațiilor comunicate de întreprinderile în cauză, se decide dacă produsele aparțin aceleiași piețe a produsului.

(4) În caz de necesitate, ulterior vor fi luate în considerare și alte elemente probatorii care permit evaluarea măsurii în care substituția între produse ar putea avea loc. În anumite cazuri, anumite elemente de fapt pot fi decisive, în timp ce, în alte cazuri, aceleași elemente de fapt ar putea fi irelevante.

(5) Modul de abordare a informațiilor este unul deschis, care are scopul de a exploata eficace toate informațiile posibile ce ar putea fi utile la evaluarea cazurilor individuale. Nu se utilizează o ierarhie strictă a diferitelor surse de informații sau a diferitelor tipuri de elemente în fapt pentru stabilirea existenței substituibilității.

(6) În funcție de cazul individual, când nu se pun probleme de concurență, nu este necesar să se delimiteze definitiv piața produsului sau să se determine dacă piața include sau nu produse suplimentare.

(7) Procesul de determinare a pieței geografice constă în selectarea și sistematizarea informațiilor care contribuie la identificarea obstacolelor și a barierelor ce izolează întreprinderile situate într-o anumită zonă de presiunea concurențială a întreprinderilor situate în afara acestei zone, astfel încât să se clarifice cu precizie gradul de interpenetrare a piețelor la nivel național.

(8) Atunci când o determinare precisă a pieței relevante este considerată necesară, vor fi contactați, după caz, pentru prezentarea informației în formă orală sau/și în scris:

a) clienții principali și întreprinderile principale din sectorul respectiv pentru comunicări asupra limitelor pieței produsului și ale pieței geografice și pentru a obține elemente de fapt, în scopul de a ajunge la o concluzie privind definirea pieței relevante;

b) asociațiile competente și întreprinderile care activează pe piață în amonte pentru a defini piețele distincte pentru diferite niveluri de producție sau piețele de distribuție a produselor în cauză;

c) întreprinderile în cauză referitor la prezentarea informațiilor suplimentare pentru a clarifica anumite elemente necesare definirii pieței relevante.

Articolul 31. Elemente probatorii pentru determinarea pieței relevante

(1) Pentru evaluarea substituibilității între produse, se utilizează, după caz, următoarele categorii de elemente probatorii:

a) informații referitor la substituibilitatea funcțională sau caracteristicile similare. Substituibilitatea funcțională sau caracteristicile similare pot, într-o primă etapă, să limiteze sfera cercetărilor privind eventualele produse substituibile. În cazul în care probele respective nu sînt suficiente, se vor lua în considerare alte categorii de elemente;

b) informații despre prețuri, capacitatea de reacție a clienților la modificarea prețurilor;

c) rezultate obținute urmare a aplicării diferitelor abordări statistice și/sau econometrice;

d) informații ce reprezintă exemple reale de substituție între produse în trecutul apropiat;

e) punctele de vedere argumentate ale principalilor consumatori și concurenți asupra limitelor pieței produsului;

f) preferințele consumatorilor finali, opiniile exprimate de comercianții cu amănuntul, studiile de piață prezentate de părți și de concurenții lor, anchetele cu privire la obiceiurile de consum și comportamentele de cumpărare ale consumatorilor;

g) informații referitor la barierele și costurile aferente unui transfer al cererii către produsele substituibile potențiale;

h) informații referitor la diferitele categorii de clienți și la discriminare prin preț;

i) rezultate obținute urmare a aplicării diferitelor teste cantitative, sondaje concepute pentru delimitarea piețelor.

(2) Pentru determinarea dimensiunii geografice se utilizează, în caz de necesitate, următoarele categorii de elemente probatorii:

a) informații referitoare la reorientarea comenzilor în trecut către alte zone;

b) natura cererii (preferințele consumatorilor, necesitatea unei prezențe locale) pentru produsul relevant;

c) punctele de vedere argumentate ale principalilor consumatori și concurenți asupra limitelor pieței geografice;

d) localizarea comportamentului de cumpărare al consumatorilor. Când consumatorii se aprovizionează prin licitații, la care ofertanții sînt întreprinderi situate oriunde pe teritoriul Republicii Moldova, se consideră, că piața geografică relevantă este teritoriul Republicii Moldova;

e) fluxurile comerciale;

f) barierele și costurile de transfer aferente reorientării comenzilor către întreprinderi situate în alte zone.

(3) Pe baza elementelor de probațiune colectate se definește piața geografică a cărei sferă ar putea varia de la dimensiuni locale la dimensiuni mondiale.

(4) Definiri diferite ale pieței relevante ar putea rezulta în cazul în care:

a) eventualele constrîngeri asupra substituției sînt impuse de condițiile de pe piețele conexe;

b) compatibilitatea cu produsul primar este importantă;

c) produsele secundare sînt dificil de identificat, precum și existența unor prețuri ridicate și a unui ciclu de viață lung al produselor primare;

d) substituția între produsele secundare este semnificativă;

e) caracteristicile produselor primare fac posibile reacții rapide și obiective ale consumatorilor la creșterile prețurilor relative ale produselor secundare;

f) existența unor "lanțuri de substituție", în comun cu interdependența la nivelul prețurilor, precum și a nivelurilor de preț la limitele lanțurilor care trebuie să fie de aceeași dimensiune.

Articolul 32. Calcularea cotelor de piață

(1) Determinarea pieței relevante permite identificarea furnizorilor și a consumatorilor care acționează pe piața respectivă.

(2) Mărimea totală a pieței relevante și cotele deținute de întreprinderile participante la piața relevantă pot fi calculate, în funcție de specificul produselor sau de industria în cauză, în baza volumului vânzărilor (exprimat valoric și/sau cantitativ), capacităților, unităților de flote, numărului întreprinderilor în ofertă pe piață, volumul de trafic, numărului de abonați, rezervelor deținute.

(3) Sursele de informații consultate pentru calcularea mărimii totale a pieței relevante și cotele deținute de fiecare întreprindere-participant la piața relevantă pot fi, în special: previziunile întreprinderilor sau studiile comandate întreprinderilor de consultanță și/sau asociațiilor de întreprinderi, rapoartele financiare și statistice, informațiile de la autoritățile vamale, de la autoritățile de reglementare etc. În lipsa unor astfel de surse de informații sau când previziunile nu sînt fiabile, drept surse de informații sînt comunicările întreprinderilor-participanți la piața relevantă.

Capitolul VI Consiliul Concurenței

Articolul 33. Prevederi generale privind Consiliul Concurenței

(1) Consiliul Concurenței este o autoritate autonomă a administrației publice centrale ce reglementează și asigură respectarea legislației cu privire la concurență, ajutorul de stat și publicitate, conform prevederilor prezentei legi.

(2) În acest scop, Consiliul Concurenței este investit cu putere de decizie, de reglementare, de interdicție, de intervenție, de inspecție și de sancționare, în limitele stabilite de lege.

(3) Consiliul Concurenței este persoană juridică, cu bilanț propriu, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și cu denumirea sa. Consiliul Concurenței are sediul central în municipiul Chișinău. În funcție de necesități, acesta își poate deschide filiale în teritoriu.

(4) Activitatea Consiliului Concurenței se exercită pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(5) Structura organizatorică și statele de personal ale Consiliului Concurenței se aprobă de către Plenul Consiliului Concurenței. În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței elaborează și adoptă regulamentul său intern de organizare, funcționare și procedură.

Articolul 34. Activitatea Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței activează potrivit prevederilor Constituției, prezentei legi, altor acte legislative, regulamentului propriu și în exercitarea funcțiilor sale este pe deplin independent de alte organe ale administrației publice.

(2) Organizarea și activitatea Consiliului Concurenței se bazează pe principiul autonomiei, independenței și colegialității.

(3) Consiliul Concurenței întocmește anual un raport privind activitatea sa și modul în care întreprinderile și autoritățile publice respectă prevederile prezentei legi. Raportul Consiliului Concurenței se adoptă de către Plenul Consiliului Concurenței, se prezintă anual Parlamentului pînă la data de 1 iunie după încheierea anului și se face public.

(4) Raportul asupra activității sale va conține:

- a) raportul financiar anual și raportul de audit;
- b) activitățile Consiliului Concurenței în realizarea obiectivelor stabilite de lege;
- c) direcțiile prioritare de activitate ale Consiliului Concurenței pentru anul următor;
- d) alte informații stabilite de Consiliul Concurenței.

Articolul 35. Colaborarea Consiliului Concurenței cu alte autorități

(1) În vederea îndeplinirii prevederilor prezentei legi, Consiliul Concurenței colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, inclusiv cu autoritățile de reglementare, prin furnizarea reciprocă a informațiilor necesare aplicării atât a prevederilor legislației cu privire la concurență, cât și a altor prevederi ale legislației naționale.

(2) Autoritatea de reglementare este autoritatea sau autoritățile împuternicite de stat cu funcții de reglementare prevăzute în legi.

(3) Autoritățile administrației publice, centrale și locale, inclusiv autoritățile de reglementare, transmit Consiliului Concurenței spre avizare proiectele actelor normative și deciziile ce au sau pot avea impact anticoncurențial.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței va constata pe piețele reglementate fapte ce pot fi calificate ca practici anticoncurențiale, Consiliul Concurenței solicită opinia autorității de reglementare competente asupra acestor fapte în termenul stabilit de Consiliul Concurenței.

(5) Autoritățile de reglementare și alte autorități ale administrației publice, în procesul exercitării atribuțiilor sale, dacă vor constata, din oficiu sau la cerere, semne ale încălcării prezentei legi, vor sesiza Consiliul Concurenței cu privire la cazul respectiv și vor pune la dispoziție toate informațiile relevante deținute.

(6) Colaborarea între Consiliul Concurenței și alte autorități de reglementare se efectuează conform delimitării de funcții și atribuții date prin lege pe baza principiului – organele de reglementare acționează (anterior) *ex ante* în sectorul reglementat, pe cînd Consiliul Concurenței acționează *ex post* (ulterior) pentru asigurarea concurenței aplicînd legislația concurențială asupra tuturor relațiilor din economia națională ce cad sub incidența prezentei legi.

(7) Consiliul Concurenței este în drept să colaboreze cu organisme de specialitate internaționale corespunzătoare.

Articolul 36. Finanțarea activității Consiliului Concurenței

(1) Anual, pînă la data de 15 noiembrie, Consiliul Concurenței își formează bugetul pentru anul următor din:

a) taxa de examinare a concentrărilor economice, în mărimea stabilită la art. 28;

b) taxa în mărime de 7% din veniturile anuale obținute în bugetul propriu de autoritățile de reglementare sectoriale ca taxe, plăți regulatorii și plăți pentru acordarea de licențe sau autorizații;

c) mijloace financiare alocate din bugetul de stat;

d) alte surse prevăzute de lege.

(2) Plenul Consiliului Concurenței aprobă bugetul Consiliului Concurenței pentru anul financiar următor pînă la 15 noiembrie a anului curent.

(3) Mijloacele financiare din bugetul de stat sînt alocate în măsura necesară acoperirii cheltuielilor de personal și a activității operaționale.

(4) Autoritățile de reglementare prezintă Consiliului Concurenței informația privind veniturile planificate a fi obținute din taxe, plăți regulatorii și plăți pentru acordarea de licențe sau autorizații pentru anul viitor.

(5) Taxa specificată la alin.(1) lit. b) se transferă de către autoritățile de reglementare în contul curent al Consiliului Concurenței pînă la data de 15 a lunii imediat următoare lunii de gestiune.

(6) Consiliul Concurenței deține dreptul exclusiv de a utiliza mijloacele de pe contul său. Mijloacele neutilizate în anul financiar curent se transferă în bugetul anului următor. Dacă, în cursul anului financiar curent, se formează un deficit de mijloace bănești, Consiliul Concurenței are dreptul să-l compenseze din contul bugetului anului următor. Pentru cheltuielile curente ce nu pot fi acoperite din veniturile curente Consiliul Concurenței are dreptul să contracteze împrumuturi bancare la dobîndi rezonabile. Consiliul Concurenței rambursează împrumuturile din mijloacele obținute din taxa specificată la alin.(1) lit. b).

(7) Sumele ce reprezintă amenzi sau alte sancțiuni aplicate de Consiliul Concurenței se fac venit la bugetul de stat, în condițiile legii.

(8) Controlul exercițiului economico-financiar al Consiliului Concurenței se efectuează de către Curtea de Conturi.

Articolul 37. Evidența contabilă și auditul activității Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței va asigura înregistrarea contabilă a tuturor mijloacelor financiare încasate și alocate, autorizarea corespunzătoare a plăților din contul acestor mijloace financiare și controlul adecvat asupra patrimoniului Consiliului Concurenței.

(2) Auditul intern al Consiliului Concurenței evaluează procesele de activitate și raportează Plenului Consiliului Concurenței asupra suficienței și eficienței sistemelor de control intern și de contabilitate.

(3) La fiecare trei ani activitatea Consiliului Concurenței este supusă auditului de performanță de către o organizație de audit independentă cu renume, desemnată de Plenul Consiliului Concurenței pe bază de concurs.

Articolul 38. Remunerarea personalului Consiliului Concurenței

(1) Condițiile de remunerare a personalului Consiliului Concurenței vor urmări menținerea unor cadre calificate pentru a asigura exercitarea eficientă a atribuțiilor Consiliului Concurenței.

(2) Salariul funcției președintelui Consiliului Concurenței este stabilit de Plenul Consiliului Concurenței în mărime ce variază între 3 și 5 salarii medii lunare ale angajaților Consiliului Concurenței, cu excepția personalului tehnic, calculat în raport cu ultimele 3 luni de activitate a acestuia. Salariul funcției vicepreședinților Consiliului Concurenței este stabilit de Plenul Consiliului Concurenței în mărime ce variază între 3 și 4 salarii medii lunare ale angajaților Consiliului Concurenței, cu excepția personalului tehnic, calculat în raport cu ultimele 3 luni de activitate a acestuia.

(3) Formele și modul de retribuție a personalului Consiliului Concurenței se stabilesc de Plenul Consiliului Concurenței, în limitele bugetului aprobat.

(4) Salariile personalului Consiliului Concurenței cuprind:

a) salariul de bază (salariul funcției) care se stabilește în raport cu răspunderea și complexitatea sarcinilor, precum și cu nivelul de pregătire necesar funcției ocupate;

b) adaosuri, sporuri și suplimente la salariul de bază cu titlu de stimulare sau compensare;

c) premii pentru rezultatele activității.

(5) În scopul evaluării performanțelor profesionale individuale ale angajaților Consiliului Concurenței, Plenul Consiliului Concurenței stabilește criteriile de evaluare, periodicitatea și modul de evaluare a performanțelor profesionale individuale.

(6) Rezultatele evaluării performanțelor profesionale individuale se iau în considerare la luarea deciziilor privind diferențierea salariilor și promovarea în serviciu.

(7) Pe lângă drepturi salariale, membrii Plenului Consiliului Concurenței și personalul Consiliului Concurenței beneficiază anual de ajutor material în mărime de un salariu lunar.

Articolul 39. Dezvoltarea profesională continuă

(1) Personalul Consiliului Concurenței are dreptul și obligația de a-și perfecționa, în mod continuu, abilitățile și pregătirea profesională. Bugetul Consiliului Concurenței va prevedea mijloace de cel puțin 2% din fondul de salarizare prevăzut de bugetul anual pentru finanțarea procesului de dezvoltare profesională continuă a personalului Consiliului Concurenței.

(2) Consiliul Concurenței va coopera cu organizații și instituții de specialitate în vederea instruirii profesionale a personalului Consiliului Concurenței. Angajații care vor participa la programe de instruire profesională externă vor desfășura activități de instruire internă, în modul prevăzut de regulamentul intern.

(3) Pe perioada în care urmează forme de dezvoltare profesională continuă, angajații Consiliului Concurenței beneficiază de menținerea salariului, în situația în care aceste forme sînt:

- a) organizate la inițiativa sau în interesul Consiliului Concurenței;
- b) urmate la inițiativa angajatului, cu acordul scris al președintelui Plenului Consiliului Concurenței.

(4) Contractul individual de muncă poate prevedea ca angajatul care a urmat anumite forme de dezvoltare profesională să continue activitatea în cadrul Consiliului Concurenței pentru perioada prevăzută de contract sau, în cazul încetării relațiilor de muncă pînă la expirarea perioadei respective, cu excepția concedierii pe motiv de reducere a numărului sau statelor de personal, să compenseze Consiliului Concurenței cheltuielile suportate.

Articolul 40. Garanții și compensații

(1) Membrii Plenului Consiliului Concurenței, la încetarea mandatului pe alte temeuri decît revocarea, precum și angajații Consiliului Concurenței, la încetarea relațiilor de muncă pe alte temeuri decît concedierea, cu excepția concedierii pe motiv de reducere a numărului sau statului de personal, au dreptul la o indemnizație unică în mărime de 50% din salariul lunar pentru fiecare an complet de activitate în Consiliul Concurenței.

(2) Membrii Plenului Consiliului Concurenței și angajații Consiliului Concurenței care au deținut anterior funcții publice, dar nu s-au folosit de dreptul la indemnizația unică prevăzută de alin.(1) din motivul că funcția deținută a încetat, în baza legii, să fie funcție publică, beneficiază de această indemnizație, prin includerea perioadei de activitate în serviciul public în autoritățile a cărei succesoare este Consiliul Concurenței sau alte autorități publice în calculul anilor care dau dreptul la indemnizație.

(3) La încetarea mandatului pe alte temeuri decît revocarea, membrii Plenului Consiliului Concurenței, precum și angajații Consiliului Concurenței concediați în legătură cu reducerea numărului sau statelor de personal, beneficiază de o indemnizație unică egală cu 6 salarii medii lunare. Indemnizația unică nu se acordă în cazul reîncadrării acestora în Consiliul Concurenței.

(4) Angajații Consiliului Concurenței beneficiază de alte garanții și compensații prevăzute de lege.

Articolul 41. Norme de conduită

(1) În exercițiul funcției, membrii Plenului Consiliului Concurenței și angajații vor exclude orice interes personal care ar influența îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

(2) Angajații Consiliului Concurenței nu pot desfășura alte activități remunerate, cu excepția activităților didactice, științifice, de creație sau a activităților remunerate în cadrul organizațiilor internaționale în legătură cu activitatea Consiliului Concurenței.

(3) Membrii Plenului Consiliului Concurenței și angajații Consiliului Concurenței respectă strict regimul juridic al conflictului de interese prevăzut de legislația cu privire la conflictul de interese.

(4) Opinia oficială a Consiliului Concurenței se exprimă de președintele Consiliului Concurenței sau vicepreședintele împuternicit în acest sens. Un angajat al Consiliului Concurenței poate exprima opinia oficială a Consiliului Concurenței numai dacă este împuternicit în acest sens, conform procedurilor interne.

Articolul 42. Protecția juridică

(1) Consiliul Concurenței va asigura protecția membrilor Plenului Consiliului Concurenței și a angajaților, precum și a membrilor familiilor lor, împotriva actelor de amenințare sau violență la care aceștia pot fi expuși în exercițiul funcției sau în legătură cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, Consiliul Concurenței are dreptul să solicite suportul organelor de drept.

(2) Viața și sănătatea membrilor Plenului Consiliului Concurenței și angajaților Consiliului Concurenței sînt asigurate obligatoriu din contul bugetului Consiliului Concurenței.

(3) Suma asigurată se plătește:

a) în caz de moarte violentă sau deces al asiguratului în exercițiul funcției, dacă decesul a survenit ca urmare a unor leziuni corporale sau a altor vătămări violente ale sănătății, succesorilor lui sub forma unei indemnizații unice egale cu mărimea încincită a salariului mediu anual;

b) în cazul unor leziuni corporale sau altor vătămări violente ale sănătății, care exclud posibilitatea de a continua activitatea profesională și care au provocat pierderea totală a capacității de muncă, sub forma unei indemnizații unice egale cu mărimea întreită a salariului mediu anual;

c) în cazul unor leziuni corporale sau altor vătămări violente ale sănătății, care exclud posibilitatea de a continua activitatea profesională, sub forma unei compensații lunare egale cu salariul de funcție;

d) în caz de moarte violentă sau deces al asiguratului ca urmare a unor leziuni corporale sau a altor vătămări violente ale sănătății, membrilor de familie inapți pentru muncă, aflați în întreținerea lui, sub forma unei indemnizații lunare egale cu diferența dintre partea ce le revenea din salariul celui decedat și pensia stabilită în legătură cu pierderea întreținătorului, fără a se lua în calcul indemnizația unică.

(4) Indemnizațiile indicate la alin.(3) lit. a) și d) se plătesc și în cazul decesului membrului Plenului Consiliului Concurenței sau angajatului Consiliului Concurenței în decursul unui an după încetarea mandatului sau, respectiv, a relațiilor de muncă cu Consiliul Concurenței, din cauza vătămării violente a sănătății în exercițiul funcției sau în legătură cu aceasta.

(5) Pentru calculul mărimii indemnizațiilor prevăzute la alin.(3) și la art. 40 alin.(3), se ia salariul calculat conform art.38 alin.(4) la data producerii evenimentului care dă naștere dreptului la indemnizație.

(6) Prejudiciul cauzat bunurilor membrului Plenului Consiliului Concurenței sau angajatului Consiliului Concurenței ori bunurilor soțului sau rudelor lui apropiate (părinți, copii) în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu se repară integral.

(7) Acordarea de indemnizații și repararea prejudiciilor se efectuează din bugetul Consiliului Concurenței, cu drept de regres împotriva persoanelor culpabile.

Articolul 43. Atribuțiile Consiliului Concurenței

De competența Consiliului Concurenței ține realizarea următoarelor atribuții principale:

- a) promovarea culturii concurențiale;
- b) avizarea proiectelor actelor normative ce pot avea impact anticoncurențial;
- c) investigarea practicilor anticoncurențiale, concurenței neloiale și altor încălcări ale legislației cu privire la concurență, ajutorul de stat și publicitate;
- d) constatarea încălcărilor legislației cu privire la concurență, ajutorul de stat și publicitate, impunerea măsurilor interimare în vederea încetării încălcărilor denunțate și impunerea sancțiunilor pentru comiterea încălcărilor ce țin de competența sa, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței;
- e) autorizarea concentrărilor economice ce cad sub incidența prezentei legi;
- f) exercitarea autorizării, monitorizării și raportării ajutorului de stat;
- g) înaintarea în instanțele de judecată a acțiunilor asupra cazurilor în care aceasta este competentă.

Articolul 44. Structura Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței este constituit din conducere, aparat executiv, format din subdiviziuni specializate și operaționale, secretariatul Plenului și filiale teritoriale. Conducerea este constituită din Plenul Consiliului Concurenței.

(2) Plenul Consiliului Concurenței este un organ colegial decizional compus din 5 membri, inclusiv: un președinte, un prim-vicepreședinte și 3 vicepreședinți ai Plenului Consiliului Concurenței, care sînt, respectiv, președinte și prim-vicepreședinte al Consiliului Concurenței (denumiți în continuare președinte și prim-vicepreședinte al Consiliului Concurenței) și vicepreședinți.

(3) Activitatea Plenului Consiliului Concurenței este asigurată de un secretariat, condus de un secretar general, desemnat de către Plen. Atribuțiile secretariatului se stabilesc prin Regulamentul de organizare, funcționare și procedură, adoptat de Consiliul Concurenței în Plen.

(4) Membrii Plenului Consiliului Concurenței exercită funcții de demnitate publică. Consiliul Concurenței angajează personal de specialitate și personal tehnic. Prin personalul de specialitate Consiliul Concurenței exercită atribuțiile sale legale. Personalul tehnic desfășoară activități operaționale de secretariat, protocol, administrative și de administrare a sistemelor informaționale.

Articolul 45. Atribuțiile președintelui Consiliului Concurenței și ale prim-vicepreședintelui

(1) Președintele Consiliului de Concurenței:

a) poartă răspundere în fața Parlamentului pentru îndeplinirea de către Consiliul Concurenței a sarcinilor atribuite acestuia prin prezenta lege și prin regulamentul de organizare, funcționare și procedură a Consiliului;

b) reprezintă Consiliul Concurenței în relațiile cu autoritățile publice, persoanele fizice și juridice, instanțele de judecată, precum și cu organismele internaționale de specialitate respective;

c) convoacă ședințele Plenului Consiliului Concurenței, le prezidează și monitorizează îndeplinirea deciziilor adoptate;

d) organizează și desfășoară concursuri pentru completarea funcțiilor vacante;

e) numește în funcție, încheie, modifică, suspendă și desface contractele individuale de muncă cu angajații Consiliului Concurenței, în conformitate cu legislația. În caz de necesitate, le aplică sancțiuni disciplinare;

f) asigură pregătirea și instruirea profesională a angajaților Consiliului Concurenței;

g) semnează ordinele, delegațiile, acțiunile în judecată, altă corespondență;

h) semnează deciziile, avizele, rapoartele Consiliului Concurenței.

(2) În caz de absență ori de indisponibilitate a președintelui, atribuțiile acestuia vor fi exercitate de către prim-vicepreședintele Consiliului Concurenței.

(3) Președintele Consiliului Concurenței poate delega puteri de reprezentare a Consiliului Concurenței, oricărui membru al Plenului Consiliului Concurenței, angajaților Consiliului Concurenței, mandatul urmînd să specifice expres puterile delegate și durata exercitării.

Articolul 46. Atribuțiile Plenului Consiliului Concurenței

(1) Plenul Consiliului Concurenței are următoarele atribuții decizionale:

a) dispune elaborarea și adoptă acte normative, necesare executării prezentei legi ce țin de domeniul concurenței, publicității, ajutorului de stat și acte interne;

b) emite avize pentru proiectele de acte legislative și normative care pot avea impact anticoncurențial și propune modificarea celor care au sau pot avea un impact anticoncurențial;

c) dispune inițierea investigațiilor ce țin de competența Consiliului Concurenței;

d) examinează rapoartele de investigație, cu eventualele observații formulate cu referință la acestea, și decide asupra măsurilor ce se impun;

e) ia decizii de constatare a încălcării legii, de aplicare a sancțiunilor, de aplicare a politicii de clemență și alte decizii prevăzute de prezenta lege, în limitele competenței sale, în urma investigațiilor efectuate;

f) ia decizii de retragere a beneficiului exceptării de la prevederile art. 5, stabilit prin regulamentul adoptat de Consiliului Concurenței pentru unele categorii de acorduri, decizii luate de asociațiile de întreprinderi sau practici

concertate, atunci cînd constată că acestea nu mai îndeplinesc prevederile art. 6 alin.(1);

h) ia decizii de refuz, de autorizare și de autorizare condiționată a concentrărilor economice;

i) ia decizii de constatare a faptului că măsura notificată nu constituie ajutor de stat, de autorizare a ajutorului de stat, de autorizare condiționată, de interzicere a ajutorului de stat și de recuperare a ajutorului interzis sau ilegal;

j) impune măsuri interimare și măsuri corective, în condițiile prevăzute de lege;

k) asigură aplicarea și executarea eficientă a deciziilor proprii;

l) dispune efectuarea din oficiu a investigațiilor utile pentru cunoașterea pieței;

m) ia decizii cu privire la înaintarea în instanțele de judecată a acțiunilor asupra cazurilor în care acesta este competent;

n) ia decizii cu privire la sesizarea organelor de urmărire penală sau altor organe competente asupra posibilelor fapte de încălcare a legislației în vigoare;

o) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative ce țin de domeniul concurenței, publicității, ajutorului de stat;

p) face recomandări Guvernului și autorităților administrației publice centrale și locale, în diverse sectoare economice pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței, precum și îndrumări privind diverse aspecte generale ale aplicării legislației în domeniul concurenței, cu luarea în considerare a practicii instanțelor de judecată naționale și europene;

q) dispune realizarea studiilor și aprobă rapoarte privind domeniul său de activitate și furnizează Parlamentului, Guvernului, publicului și organizațiilor internaționale specializate informații de rigoare;

r) ia decizii de modificare, completare sau anulare a propriilor decizii și orice alte decizii în îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din prezenta lege.

(2) Înainte de emiterea unei decizii, conform prevederilor alin.(1) lit. f), h) și i), Plenul Consiliului Concurenței poate impune, printr-o decizie privind măsuri interimare, întreprinderilor implicate sau autorităților publice luarea măsurii necesare în scopul restabilirii concurenței și repunerii părților în situația anterioară, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, dacă constată, la o primă evaluare, existența unor fapte anticoncurențiale interzise expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere.

(3) Măsurile de suspendare sau de interdicție a practicilor anticoncurențiale, a acțiunilor de concurență neloială și a publicității neadecvate constatate, precum și dispozițiile obligatorii date întreprinderilor de a reveni la situația anterioară, vor fi dispuse de Plenul Consiliului Concurenței, în aplicarea prevederilor alin. (2), numai la constatarea unor fapte ilicite, constitutive de practici anticoncurențiale, de concurență neloială și publicitate neadecvată interzise expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere, pentru a preveni sau a opri producerea unui prejudiciu grav și cert.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie strict limitate, atât în durată, cât și în obiectul lor, la ceea ce este necesar pentru a corecta afectarea liberei concurențe și a concurenței loiale și trebuie să fie proporționale cu fapta realizată.

(5) Deciziile luate de Plenul Consiliului Concurenței în aplicarea prevederilor alin. (2) și (3) vor fi comunicate de îndată părților. Aceste decizii pot fi atacate nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă în termen de 30 de zile de la comunicare.

(6) Plenul Consiliului Concurenței, după caz, poate pune în discuții în ședințe și rezolva unele chestiuni, conform Regulamentului de organizare, funcționare și procedură a Consiliului, prin înscrieri protocolare în procesul-verbal. Înscrierile protocolare se aplică doar în limitele în care nu este necesară adoptarea unei decizii, hotărâri, dispoziții sau prescripții.

Articolul 47. Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței, incompatibilități și restricții

(1) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sînt numiți prin hotărîre a Parlamentului, președintele Consiliului Concurenței este numit la propunerea Președintelui Parlamentului, iar vicepreședinții sînt numiți la propunerea președintelui Consiliului Concurenței.

(2) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu reprezintă autoritatea care i-a numit și sînt independenți în luarea deciziilor.

(3) Durata mandatului membrilor Plenului Consiliului Concurenței este de 5 ani.

(4) Mandatele membrilor Plenului Consiliului Concurenței încep de la data intrării în vigoare a hotărîrii respective a Parlamentului și expiră la expirarea termenelor prevăzute la alin. (3), calculate de la această dată, cu excepția încetării calității de membru în baza condițiilor stabilite la art.48.

(5) În funcția de membru al Plenului Consiliului Concurenței poate fi desemnată persoana care deține cetățenia Republicii Moldova, are studii superioare, competență profesională, o bună reputație și vechime în muncă de cel puțin 10 ani în activități din domeniile: economic, concurenței sau juridic.

(6) Președintele Consiliului Concurenței trebuie să fi îndeplinit o funcție de conducere, în care a făcut dovada competenței sale profesionale și manageriale.

(7) Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte activități remunerate, profesionale sau de consultanță, cu participarea directă sau prin persoane interpușe, la conducerea sau administrarea unor întreprinderi publice sau private, cu excepția activității didactice și științifice. Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu pot fi desemnați experți sau arbitri nici de părți și nici de instanța judecătorească sau de către o altă instituție.

(8) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu pot face parte din partide sau formațiuni politice.

(9) Membrii Plenului Consiliului Concurenței poartă răspundere pentru deciziile adoptate de Consiliul Concurenței și executarea funcțiilor ce le revin.

(10) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu pot fi reținuți, arestați decât la cererea Procurorului General.

(11) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sînt responsabili de sectorul ce ține de domeniul activității Consiliului Concurenței, încredințat de președintele Consiliului Concurenței.

(12) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sînt obligați să participe la ședințele Plenului Consiliului Concurenței și să voteze „pentru” sau „contra” adoptării deciziilor.

Articolul 48. Încetarea calității de membru și revocarea membrilor Plenului Consiliului Concurenței

(1) Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței încetează în caz de:

a) expirare a duratei mandatului;

b) demisie;

c) deces;

d) revocare de către Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului sau la propunerea a 1/3 de deputați.

(2) Revocarea membrilor Plenului Consiliului Concurenței se face de Parlament în cazul în care:

a) au încălcat prevederile prezentei legi, fapt stabilit de către instanța de judecată, sau au fost condamnați prin hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă pentru săvîrșirea unei infracțiuni;

b) devin neeligibili în caz de incompatibilitate, prevăzut la art. 47 alin. (8) și (9);

c) nu-și pot îndeplini atribuțiile din cauza incapacității fizice sau psihice, constatată de către o comisie medicală;

d) au lipsit nemotivat la trei sau mai multe ședințe consecutive ale Plenului Consiliului Concurenței. În acest caz, revocarea membrilor se face la propunerea președintelui Consiliului Concurenței.

(3) Membrii Plenului Consiliului Concurenței se revocă din funcție cu votul majorității din numărul deputaților aleși.

(4) Membrii Plenului Consiliului Concurenței ale căror mandate au expirat vor rămîne în funcție pînă la numirea succesorilor lor. Cel puțin cu o lună pînă la expirarea mandatului membrului, președintele Consiliului Concurenței va notifica în acest sens Parlamentul, pentru a se demara procesul de numire a unui nou membru.

(5) În caz de vacanță a unui loc în Plenul Consiliului Concurenței, pentru situațiile prevăzute la alin.(1) lit. b) - d), se va proceda, conform art. 47 alin.(1) și (2), la desemnarea și numirea unui nou membru în funcția devenită vacantă.

(6) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sînt obligați să notifice de îndată Consiliului Concurenței survenirea oricărei situații de incompatibilitate sau impediment dintre cele prevăzute la art. 47 alin.(8) și (9), ei fiind de drept

suspendați din funcție din momentul survenirii acestei situații, iar dacă situația se prelungește peste 10 zile calendaristice consecutive, mandatul încetează și se procedează conform prevederilor alin.(2) și (5).

Articolul 49. Modul de adoptare în Plen a actelor administrative ale Consiliului Concurenței și intrarea în vigoare a acestora

(1) Actele administrative ale Consiliului Concurenței se adoptă la ședințele Plenului Consiliului Concurenței, care pot fi ordinare sau extraordinare. Procesele-verbale ale ședințelor sînt semnate de președintele Consiliului Concurenței, de membrii prezenți și secretarul ședinței. Ședințele ordinare se convoacă în funcție de necesitate, dar nu mai rar decît de 2 ori pe lună. Ședințele extraordinare se convoacă din inițiativa președintelui sau a cel puțin 2 membri ai Consiliului Concurenței.

(2) Ședințele Plenului Consiliului Concurenței pot fi închise sau publice. Pot avea loc ședințe închise ale Consiliului Concurenței, în scopul protejării informației ce constituie secret de stat, secret comercial ori a unei alte informații confidențiale a cărei divulgare este restrînsă sau interzisă prin lege.

(3) Ședințele Plenului Consiliului Concurenței sînt deliberative dacă la ele participă cel puțin 3 membri, dintre care unul este președintele sau vicepreședintele, și sînt prezidate de către președintele Consiliului Concurenței, iar în absența acestuia – de către prim-vicepreședinte.

(4) Actele administrative ale Consiliului Concurenței se adoptă în Plen prin votul majorității. Fiecare membru dispune de un vot. În caz de paritate a voturilor, votul președintelui sau, în absența acestuia, al prim-vicepreședintelui este decisiv.

(5) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu au dreptul de a se abține de la vot. Membrii care au votat împotriva își pot consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective.

(6) Deciziile, dispozițiile și prescripțiile Consiliului Concurenței intră în vigoare la data adoptării. Hotărîrile Consiliului Concurenței intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Articolul 50. Forma actelor administrative adoptate de Consiliul Concurenței în Plen

(1) Consiliul Concurenței în Plen adoptă următoarele acte administrative: decizii, hotărîri, dispoziții și prescripții, care sînt semnate de președinte sau, în absența acestuia, de prim-vicepreședinte.

(2) Deciziile sînt acte administrative cu caracter individual, prin care se constată încălcarea prevederilor legale, se aplică sancțiunile corespunzătoare, se dispun măsurile necesare restabilirii mediului concurențial, se soluționează plîngerile înaintate în baza prezentei legi, precum și notificările privind concentrările economice, și se realizează atribuțiile Consiliului Concurenței stabilite de prezenta lege și de alte acte legislative.

(3) Prin dispoziții, se inițiază investigații ale cazurilor de încălcare a legislației cu privire la concurență, ajutor de stat, publicitate, în limitele

competenței sale, se inițiază, din oficiu, investigații utile pentru cunoașterea pieței, precum și se dispune efectuarea de expertize.

(4) Prin prescripții, autoritățile administrației publice centrale sau locale, precum și persoanele asimilate autorităților publice, sînt obligate să abroge sau să modifice actul normativ sau actul administrativ, să suspende acțiuni, sînt impuse întreprinderilor, asociațiilor de întreprinderi prescripții de a întreprinde acțiuni sau de a nu admite efectuarea lor, se impune încetarea încălcării și/sau înlăturarea efectelor negative aduse prin încălcarea legii.

(5) Hotărîrile sînt acte administrative cu caracter normativ prin care se adoptă, se modifică sau se abrogă actele interne, necesare asigurării organizării și activității Consiliului Concurenței, precum și acte normative, necesare executării prezentei legi ce țin de domeniul concurenței, publicității, ajutorului de stat, cum ar fi cele care vizează:

- a) organizarea, funcționarea și procedura Consiliului Concurenței;
- b) organizarea, funcționarea și procedura secretariatului Plenului Consiliului Concurenței;
- c) organizarea, funcționarea și atribuțiile Consiliului de experți de pe lîngă Consiliul Concurenței;
- d) evaluarea acordurilor anticoncurențiale și exceptarea unor categorii de acorduri anticoncurențiale;
- e) evaluarea poziției dominante;
- f) concentrările economice;
- g) alte aspecte ce țin de îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din prezenta lege.

(6) Consiliul Concurenței va elabora și va adopta în Plen actele normative necesare aplicării prezentei legi, prevăzute la alin.(5) lit.d-g), în acord cu prevederile Legii privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

Articolul 51. Modul de atacare a actelor administrative ale Consiliului Concurenței

(1) Deciziile, prescripțiile Consiliului Concurenței și ordinele prevăzute la art.60 alin.(1) pot fi atacate, în termen de 30 zile calendaristice de la comunicare, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile.

(2) Dispozițiile de inițiere a investigației prevăzute la art.50 alin.(3) pot fi atacate odată cu decizia prin care se finalizează investigația.

(3) Intentarea acțiunii în justiție nu suspendă executarea deciziilor, prescripțiilor Consiliului Concurenței pînă la soluționarea definitivă a cauzei în instanța de judecată, dacă instanța nu dispune altfel. În cazul deciziilor de aplicare a sancțiunilor, suspendarea se va dispune, la cerere, de către instanță cu condiția plății unei cauțiuni stabilite conform prevederilor Codului de procedură civilă.

Articolul 52. Consiliul de experți

(1) Pe lângă Consiliul Concurenței poate fi constituit, ca organism consultativ, nepermanent Consiliul de experți. Modul de constituire, componența și atribuțiile acestui organ se stabilesc de către Consiliul Concurenței.

(2) Consiliul Concurenței poate antrena specialiști și experți pentru consultații, pentru efectuarea expertizelor, analizelor, care vor putea emite opinii neobligatorii cu privire la principalele aspecte ale politicii de concurență.

Capitolul VII

Examinarea preliminară, investigarea și luarea deciziilor

Articolul 53. Temeiurile pentru inițierea procedurii de examinare

(1) Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale:

a) la plîngerea unei persoane fizice sau întreprinderi afectate de încălcarea legii;

b) din oficiu.

(2) Pentru a fi abilitate să depună o plîngere privind presupusele acțiuni anticoncurențiale, autorii plîngerii trebuie să demonstreze interesul lor legitim.

(3) Întreprinderile pot avea un interes legitim dacă operează pe o anumită piață și dacă comportamentul denunțat afectează în mod real și direct interesele lor.

(4) Asociația de întreprinderi poate invoca un interes legitim chiar dacă nu este afectată în mod direct de comportamentul denunțat, cu condiția că, pe de o parte, asociația are dreptul de a reprezenta interesele membrilor săi și, pe de altă parte, comportamentul denunțat afectează în mod real și direct interesele membrilor asociației.

(5) Consiliul Concurenței poate începe examinarea din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitor la presupusa încălcare a legislației.

Articolul 54. Procedura de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale

Procedura de examinare a cazurilor cuprinde examinarea preliminară și/sau investigarea. Investigarea pe marginea cazului se dispune în condițiile art.59. În caz, contrar etapa investigării va fi omisă.

Articolul 55. Plîngerea privind presupusele acțiuni anticoncurențiale

(1) Plîngerea privind presupusele acțiuni anticoncurențiale trebuie să conțină informațiile cuprinse în Formularul de plîngere, aprobat de Plenul Consiliului Concurenței prin hotărîre.

(2) Plîngerea se transmite prin poștă sau se depune la Consiliul Concurenței de către autorul plîngerii pe suport de hîrtie, în două exemplare și, în măsura posibilității, în versiune electronică.

(3) În cazul în care se solicită confidențialitatea pentru oricare dintre părțile plîngerii, autorul plîngerii trebuie să furnizeze și o versiune

neconfidențială a plîngerii, inclusiv un rezumat al informațiilor confidențiale. În versiunea care conține informații confidențiale, autorul plîngerii trebuie, în mod obligatoriu, să indice temeiul de fapt și de drept, în baza căruia informațiile sînt considerate confidențiale.

(4) Dacă plîngerea depusă nu corespunde cerințelor prevăzute la alin.(1)-(3), aceasta nu constituie o plîngere privind sesizarea presupuselor acțiuni anticoncurențiale și va fi considerată de către Consiliul Concurenței drept o informație de ordin general, în temeiul căreia acesta, dacă constată un interes public major și consideră oportun, inițiază o investigație din oficiu.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), Consiliul Concurenței informează despre aceasta autorul plîngerii, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii plîngerii.

Articolul 56. Sarcina probei

(1) La sesizarea presupuselor acțiuni anticoncurențiale, autorul plîngerii trebuie să prezinte probe în susținerea faptelor pe care își întemeiază plîngerea înaintată Consiliului Concurenței.

(2) Întreprinderii sau asociației de întreprinderi, care invocă beneficiul excepției prevăzut la art. 6, îi revine sarcina de a dovedi că sînt îndeplinite condițiile din respectivul articol sau prevederile regulamentelor respective.

(3) În procedura de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale sarcina probei îi revine Consiliului Concurenței.

(4) Probe în cauzele investigate de Consiliul Concurenței sînt considerate orice elemente de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea existenței sau lipsei încălcării.

(5) În calitate de probe, Consiliul Concurenței admite elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane, depozițiile martorilor, explicațiile persoanelor cu funcții de răspundere sau ale persoanelor fizice, din înscrisuri, inclusiv din poșta electronică, analize, deducții logice, sondaje, probe materiale, înregistrări audio-video sau concluzii ale experților.

(6) Probele care stau la baza luării deciziei Plenului Consiliului Concurenței sînt probele obținute de angajații Consiliului Concurenței, precum și cele prezentate de părți sau terțe persoane.

Articolul 57. Examinarea preliminară a plîngerii

(1) Examinarea preliminară a plîngerii depuse privind presupusele acțiuni anticoncurențiale se efectuează în termen de 30 zile lucrătoare de la depunere, prin:

a) stabilirea faptelor necesare pentru demonstrarea încălcării legislației concurențiale;

b) aprecierea juridică, prin prisma prezentei legi, a comportamentului denunțat de autorul plîngerii.

(2) Dacă Consiliul Concurenței consideră că, în baza informațiilor de care dispune, nu există suficiente temeiuri de fapt și de drept pentru a da curs unei plîngeri, el va informa autorul plîngerii și îi va acorda un termen de 10 zile

calendaristice în care acesta să-și exprime punctul său de vedere în scris. În asemenea caz, termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă. Consiliul Concurenței nu este obligat să ia în considerare orice alte observații scrise, prezentate după expirarea acestui termen.

(3) În cazul în care autorul plîngerii nu prezintă informațiile relevante în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, cererea este considerată retrasă în mod tacit, fapt despre care este informat autorul plîngerii.

(4) Dacă autorul plîngerii își exprimă punctul său de vedere în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, iar aceasta nu conduce la o altă evaluare a esenței plîngerii, Consiliul Concurenței respinge plîngerea printr-o decizie a Plenului.

(5) Pentru a respinge o plîngere pe motiv că comportamentul sesizat nu contravine regulilor de concurență sau nu intră în sfera lor de aplicare, Consiliul Concurenței nu este obligat să țină cont de circumstanțele care nu i-au fost aduse la cunoștință de către autorul plîngerii și pe care nu le-ar fi putut descoperi decît investigînd cazul.

(6) Decizia de respingere a plîngerii, conform alin. (4), împiedică autorul plîngerii să ceară redeschiderea procedurii de examinare preliminară a plîngerii.

(7) Consiliul Concurenței examinează plîngerea completată conform art.55 și solicită, dacă este necesar, informații complementare celor prezentate, pentru a se putea determina asupra necesității inițierii unei investigații ca urmare a plîngerii depuse.

(8) În faza de examinare preliminară a plîngerii, dacă Consiliul Concurenței consideră necesar, autorul plîngerii poate face precizări cu privire la obiectul plîngerii .

Articolul 58. Solicitarea informațiilor

(1) În scopul exercitării funcțiilor sale, Consiliul Concurenței are dreptul să solicite și să obțină de la întreprinderi, asociații de întreprinderi, conducătorii acestora, autorități ale administrației publice, persoane fizice documentele necesare, explicații scrise și verbale, informațiile necesare ce țin de obiectul și scopul examinării preliminare a plîngerilor, a notificărilor privind concentrările economice, a investigației, inclusiv a investigațiilor din oficiu sau a investigațiilor utile pentru cunoașterea pieței.

(2) Consiliul Concurenței solicită informațiile respective în scris și indică temeiul juridic și scopul solicitării informației; precizează informațiile solicitate și stabilește un termen în care trebuie furnizate informațiile, precum și sancțiunile prevăzute de lege care urmează a fi aplicate în cazul nefurnizării informației sau furnizării unei informații inexacte, incomplete sau care induce în eroare.

(3) Întreprinderile nu pot fi obligate să recunoască că au comis o încălcare, dar sînt obligate să răspundă la întrebări factuale și să furnizeze informații chiar dacă aceste informații pot fi folosite pentru a stabili împotriva lor sau altei întreprinderi existența unei încălcări.

(4) Angajații Consiliului Concurenței și membrii Plenului Consiliului Concurenței, primind acces la documentele și informațiile prevăzute de alin.(1), sînt obligați să păstreze confidențialitatea informațiilor și documentelor ce constituie secrete ocrotite de lege. Informațiile colectate în procesul aplicării prezentei legi se utilizează de Consiliul Concurenței doar în scopul în care au fost obținute și nu pot fi divulgate, decît cu consimțămîntul, exprimat într-o formă explicită, al persoanei de la care au fost obținute sau la cererea instanței de judecată sau a altor organe competente, dacă aceasta este prevăzut de lege.

(5) Pentru divulgarea informațiilor ce constituie secret ocrotit de lege, angajații Consiliului Concurenței și membrii Plenului poartă răspundere civilă, contravențională sau penală, după caz.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(4), Consiliul Concurenței, în scopul aplicării prezentei legi, poate să utilizeze ca mijloc de probă orice element de fapt sau de drept, inclusiv informații confidențiale, pentru a dovedi o încălcare.

(7) Explicațiile verbale prevăzute la alin. (1) au loc în formă de interviu. În cazul în care angajații Consiliului Concurenței interviuează o persoană cu consimțămîntul acesteia, angajații Consiliului Concurenței indică, la începutul interviului, temeiul juridic și scopul interviului și reamintește natura sa voluntară. Angajații Consiliului Concurenței informează persoana interviuată cu privire la intenția de a înregistra interviul.

(8) Interviul poate fi luat prin orice mijloace, inclusiv prin telefon sau pe cale electronică. Consiliul Concurenței poate înregistra sub orice formă explicațiile făcute de persoanele interviuate. O copie a înregistrării trebuie pusă la dispoziția persoanei interviuate pentru aprobare. Dacă este cazul, Consiliul Concurenței stabilește un termen în care persoana interviuată îi poate comunica orice corectare ce trebuie făcută în explicație.

(9) Pentru nefurnizarea informației sau furnizarea unei informații inexacte, incomplete sau care induce în eroare, persoanele cărora le-a fost solicitată informația sînt trase la răspundere, în conformitate cu prevederile legii.

Articolul 59. Investigarea

(1) Dacă, după examinarea preliminară a plîngerii, se consideră că, în baza informațiilor prezentate de autorul plîngerii și a celor acumulate pe parcursul examinării preliminare, există motive suficiente pentru a iniția o investigație asupra cazului de încălcare a legislației concurențiale, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o dispoziție de inițiere a investigației privind semnele încălcării legislației concurențiale.

(2) Procedura de investigare a cazurilor cuprinde următoarele faze: inițierea investigației, efectuarea investigației (solicitarea informațiilor, efectuarea inspecțiilor, întocmirea raportului asupra investigației, accesul la dosar, audierea părților), adoptarea deciziei și urmărirea executării măsurilor aplicate.

(3) Consiliul Concurenței este în drept să dispună inițierea investigației din oficiu, în baza materialelor de care dispune.

(4) Prin dispoziția de inițiere a unei investigații, Plenul Consiliului Concurenței desemnează un raportor responsabil pentru întocmirea raportului asupra investigației, comunicarea acestuia părților în cauză, primirea observațiilor și prezentarea raportului în ședința Plenului Consiliului Concurenței, după caz. Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație, propunând Plenului Consiliului Concurenței dispunerea măsurilor care sînt de competența acestuia.

(5) Dispoziția de inițiere a investigației nu stabilește comiterea unei încălcări a legislației concurențiale. Încălcarea legislației concurențiale se constată prin decizia Plenului Consiliului Concurenței.

(6) Consiliul Concurenței este abilitat să stabilească diferite grade de prioritate pentru cazurile pe care urmează să le investigheze.

Articolul 60. Efectuarea inspecțiilor, drepturile și obligațiile angajaților Consiliului Concurenței și drepturile și obligațiile subiecților supuși inspecțiilor

(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile prevăzute prin prezenta lege, Consiliul Concurenței poate să efectueze inspecțiile necesare la întreprinderi și la asociațiile de întreprinderi. Efectuarea inspecțiilor este dispusă prin ordinul emis de președintele Consiliului Concurenței, în care se indică scopul și obiectul inspecției, data de la care începe inspecția și sancțiunile, în caz de neconformare cu desfășurarea inspecției.

(2) Inspecția este exercitată de către angajații Consiliului Concurenței, cu excepția debutanților, numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru investigația cazului de încălcare a legislației concurențiale, inițiată printr-o dispoziție a Plenului Consiliului Concurenței, fapt care nu necesită a fi demonstrat subiectului supus inspecției.

(3) Angajații Consiliului Concurenței din direcțiile de specialitate, cu excepția debutanților, sînt abilitați cu puteri de inspecție și au următoarele drepturi de inspecție:

a) să aibă acces în încăperi, pe terenuri sau în mijloace de transport aflate în proprietatea sau folosința întreprinderii, asociației de întreprinderi sau autorităților administrației publice, cu excepția încăperilor de locuit ale persoanelor fizice, dacă nu au permisiunea posesorului legal;

b) să examineze registrele și orice documente privind activitatea, aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, indiferent de locul în care sînt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sînt păstrate;

c) să ridice sau să obțină, sub orice formă, copii sau extrase din registrele și documentele menționate la lit. b);

d) să sigileze incintele destinate activității, registrele și documentele, aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, pentru cel mult 72 ore și în măsura necesară inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii supuse inspecției;

e) să solicite oricărui reprezentant sau angajat al întreprinderii, asociației de întreprinderi sau autorității administrației publice explicații asupra faptelor sau documentelor, aflate în raport cu obiectul și scopul investigației, și să înregistreze răspunsurile acestora.

(4) În cazul în care angajații Consiliului Concurenței, cu excepția debutanților, cer explicații reprezentanților sau membrilor personalului unei întreprinderi sau ai unei asociații de întreprinderi, explicațiile vizate pot fi înregistrate sub orice formă. O copie a oricărei înregistrări efectuate este pusă la dispoziția întreprinderii sau asociației de întreprinderi în cauză după inspecție. În cazul în care s-au cerut explicații unui membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi, care nu este sau nu era autorizat de întreprindere sau de asociația de întreprinderi să dea explicații în numele acesteia, Consiliul Concurenței stabilește un termen pînă la care întreprinderea sau asociația de întreprinderi poate transmite rectificări, modificări sau completări la explicațiile date de acest membru al personalului. Rectificările, modificările sau completările se suplimentează la explicațiile înregistrate.

(5) În cadrul inspecției participă angajații Consiliului Concurenței, cu excepția debutanților, autorizați în baza unei delegații eliberate de Consiliul Concurenței și semnate de președintele acestuia, în care se indică împuternicirile acestora.

(6) Subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne sînt obligate să acorde ajutor angajaților Consiliului Concurenței în exercițiul funcțiunii, asigurîndu-le acces la informația necesară exercitării funcțiilor puse în sarcina lor. La efectuarea inspecțiilor, după caz, pot fi antrenați și experți în anumite domenii, autorizați și împuterniciți de Consiliul Concurenței.

(7) Pe parcursul efectuării inspecției, reprezentanții Consiliului Concurenței, precum și experții autorizați, sînt obligați:

a) să informeze persoana supusă inspecției despre drepturile și obligațiile acesteia;

b) să realizeze acțiunile de inspecție în conformitate cu competențele atribuite și ținînd cont de scopul inspecției;

c) să nu divulge conținutul documentelor și al informațiilor de care a luat cunoștință în procesul efectuării inspecției.

(8) Pe parcursul efectuării inspecției subiectul supus inspecției are următoarele drepturi:

a) să ia cunoștință de dispoziția de investigație a cazului, de ordinul în baza căruia a fost dispusă efectuarea inspecției și delegația de inspecție;

b) să obțină un exemplar al proceselor-verbale privind efectuarea inspecției;

c) să prezinte dovezile sale în cadrul efectuării inspecției;

d) să prezinte explicații înregistrate sub orice formă referitor la obiectul și scopul inspecției;

e) să identifice datele și informațiile ce constituie secret comercial și alte informații confidențiale, furnizate de el în procesul efectuării inspecției;

f) să obțină copii ale tuturor registrelor sau documentelor ridicate și lista

semnată a copiilor și extraselor ridicate pe parcursul inspecției;

g) să fie asistat de avocați, de alți reprezentanți împuterniciți conform legii, fapt ce nu afectează desfășurarea inspecțiilor și nu le suspendă.

(9) Întreprinderea, asociația de întreprinderi, autoritatea administrației publice centrale are obligația să se supună inspecției Consiliului Concurenței.

(10) Inspecția se desfășoară între orele 8:00 și 18:00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18:00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său.

(11) Termenul de efectuare a unei inspecției se stabilește în funcție de gravitatea, durata încălcării și dimensiunile pieței relevante, precum și în funcție de alte criterii care ar permite determinarea duratei de efectuare a inspecției și nu poate depăși 10 zile lucrătoare.

(12) Rezultatul inspecției este consemnat într-un proces-verbal privind efectuarea inspecției, care se întocmește în două exemplare, se numerotează și se semnează pe fiecare pagină de toți angajații Consiliului Concurenței care au efectuat inspecția și de reprezentantul întreprinderii supuse inspecției.

(13) Un exemplar al procesului-verbal se înmânează, contra unei confirmări înscrise în procesul-verbal, subiectului supus inspecției. În cazul în care reprezentantul subiectului supus inspecției refuză semnarea și/sau recepționarea procesului-verbal sub semnătura angajaților Consiliului Concurenței se face mențiune „A refuzat să semneze și să primească procesul-verbal”, iar procesul-verbal va fi expediat subiectului supus inspecției în cauză prin scrisoare recomandată.

Articolul 61. Efectuarea inspecțiilor în alte incinte

(1) În cazul în care există o suspiciune întemeiată că registrele sau alte documente privind activitatea și obiectul inspecției, care ar putea fi pertinente pentru a dovedi o încălcare gravă a legislației de concurență, sînt păstrate în orice alte incinte, pe alte terenuri și în alte mijloace de transport, inclusiv în locuințele directorilor, administratorilor sau ale altor membri ai personalului întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză, Consiliul Concurenței poate desfășura inspecții și în aceste incinte, pe aceste terenuri sau în aceste mijloace de transport.

(2) Această inspecție se va efectua în condițiile prevăzute la art. 60.

Articolul 62. Exercițarea drepturilor la apărare

Înainte de adoptarea deciziilor prevăzute la art.69 alin.(1), Consiliul Concurenței, în cadrul procedurilor de investigație, garantează pe deplin drepturile la apărare ale părților în cauză prin acordarea dreptului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din raportul de investigație, prin asigurarea accesului la dosar și dreptul la audieri.

Articolul 63. Transmiterea raportului de investigație și prezentarea observațiilor

(1) Raportul asupra investigației reprezintă o expunere a tuturor acțiunilor procedurale și a faptelor referitoare la investigarea cazului și nu este considerat ca fiind act administrativ. Raportul va conține obiectul investigației, faptele constatate, probele, concluziile și propunerile raportorului în urma finalizării investigației.

(2) După întocmirea raportului asupra investigației o copie a variantei neconfidențiale a raportului va fi transmisă, pentru informare, părților în cauză – persoane, întreprinderi sau asociații de întreprinderi care fac obiectul investigației. La solicitare, o copie a variantei neconfidențiale a raportului de investigație va fi transmisă persoanelor a căror audiere a fost admisă, conform prevederilor art. 68 alin.(3).

(3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii raportului de investigație, părțile în cauză au dreptul să prezinte observații asupra acestuia.

(4) În cazul prezentării unor argumente întemeiate, termenul menționat la alin.(3) poate fi prelungit de către Consiliul Concurenței, o singură dată, cu cel mult 10 zile lucrătoare, în baza cererii întemeiate, la care se anexează probele ce dovedesc necesitatea prelungirii termenului. În acest caz, părții în cauză ce a înaintat cererea respectivă i se comunică, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, rezultatul examinării cererii sale.

(5) În observațiile lor scrise, părțile pot menționa temeiul legal și faptele pe care le cunosc și care sînt pertinente pentru apărarea lor împotriva pretențiilor înaintate de Consiliul Concurenței. Părțile anexează orice documente relevante care dovedesc faptele menționate și pot propune să fie audiate persoane ce ar putea confirma faptele prezentate în observațiile lor.

(6) Raportul de investigație, împreună cu observațiile părților în cauză prezentate și cu materialele întregului dosar al cauzei, se predă de către raportor secretariatului Plenului Consiliului Concurenței pentru audieri, după caz, și pentru adoptarea deciziei respective.

Articolul 64. Accesul la dosar

(1) În prima fază, întreprinderile sau persoanele fizice ce au depus plîngere în privința posibilelor practici anticoncurențiale nu au aceleași drepturi și garanții ca părțile în cauză. Autorii plîngerii nu pot pretinde dreptul de acces la dosar după cum este stabilit pentru părțile în cauză. Autorul plîngerii poate solicita accesul la documentele pe care Consiliul Concurenței și-a bazat examinarea preliminară. Autorului plîngerii i se va acorda accesul la aceste documente o singură dată, ca urmare a informării făcute de Consiliul Concurenței, în sensul intenției de a-i respinge plîngerea. Autorii plîngerii nu au drept de acces la secrete comerciale sau la alte informații confidențiale pe care Consiliul Concurenței le-a obținut pe parcursul procedurii.

(2) Ulterior, accesul la dosar va fi asigurat la solicitare o singură dată ca urmare a transmiterii de către Consiliul Concurenței a raportului de investigație pentru a proteja drepturile întreprinderilor la apărare și a prezenta observații.

(3) Dreptul de acces la dosarul Consiliului Concurenței este asigurat persoanelor, întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, după caz, cărora le-a fost transmis raportul de investigație, cu excepția persoanelor prevăzute la art.68 alin.(4).

(4) Președintele Consiliului Concurenței permite părților în cauză accesul la dosar la secretariatul Plenului Consiliului Concurenței și obținerea, contra cost, a copiilor și extraselor actelor procedurii de investigație, cuantumul cărora se stabilește prin hotărârea Consiliului Concurenței.

(5) Dreptul de acces la dosar se acordă pentru tot dosarul, cu excepția informațiilor neaccesibile ce includ observațiile altor părți la raportul de investigație, documentele interne ale Consiliului Concurenței, corespondența Consiliului Concurenței cu alte autorități publice sau cu alte autorități de concurență din alte state, precum și a informațiilor cu accesibilitate restrânsă ce includ datele și informațiile ce prezintă secret comercial sau alte informații confidențiale, care sînt accesibile pentru consultare ori obținere de copii sau extrase doar prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(6) Accesul la dosar, în conformitate cu prevederile prezentului articol, este acordat cu condiția ca informația, odată obținută, să fie folosită numai în cadrul proceselor judiciare sau administrative pentru aplicarea regulilor privind concurența și doar în scopul în care au fost solicitate.

(7) În cazul unei proceduri de investigație, avînd ca obiect o concentrare economică, dispozițiile prezentului articol referitoare la accesul la dosar sînt aplicabile părților participante la concentrare.

Articolul 65. Modalitățile de acces la dosarul Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței va permite accesul la dosar prin examinarea informațiilor accesibile din dosar la sediul său și efectuarea de copii contra cost ale documentelor pe suport de hîrtie sau în format electronic, luîndu-se în considerare condițiile tehnice existente.

(2) Părților li se va comunica despre data stabilită pentru accesul la dosar în termen de cel puțin 3 zile lucrătoare de la depunerea cererii.

(3) Accesul este acordat la probe, astfel cum acestea există în dosarul Consiliului Concurenței, în forma lor inițială prezentată. Consiliul Concurenței nu are obligația să furnizeze traducerea documentelor din dosar.

(4) În măsura în care, după ce a obținut acces la dosar, o parte consideră că îi este necesară, pentru apărarea sa, cunoașterea unor informații cu accesibilitate restrînsă din dosar, poate formula o cerere motivată în acest sens către președintele Consiliului Concurenței.

Articolul 66. Tratamentul documentelor și informațiilor conținute în dosarul Consiliului Concurenței

(1) Dosarul Consiliului Concurenței asupra unei investigații privind posibila încălcare a prezentei legi cuprinde toate documentele care au fost obținute sau adunate de către angajații Consiliului Concurenței împuterniciți în cadrul investigației.

(2) Pe parcursul unei investigații, desfășurate conform prevederilor prezentei legi, Consiliul Concurenței poate aduna o serie de documente, din care unele, ca urmare a unei cercetări mai detaliate, se dovedesc a nu avea legătură cu obiectul investigației în cauză. Aceste documente pot fi returnate întreprinderii de la care au fost ridicate. După returnare, aceste documente nu mai fac parte din dosarul cauzei.

(3) Accesul la informațiile de accesibilitate restrînsă din dosarul Consiliului Concurenței poate fi parțial sau total restricționat. Accesul la aceste informații va fi acordat, dacă este posibil, la o versiune neconfidențială a informațiilor inițiale, astfel cum aceasta a fost transmisă de întreprinderea care beneficiază de acordarea caracterului confidențial. Cînd confidențialitatea poate fi asigurată prin rezumarea informațiilor relevante, accesul va fi acordat la rezumatul acestora.

(4) Noțiunea de secret comercial se utilizează, în contextul prezentei legi, în sensul definit de Legea cu privire la secretul comercial. Informațiile ce ar putea fi calificate drept secrete comerciale sînt, cu titlu de exemplu: informații tehnice și/sau financiare legate de know-how-ul unei întreprinderi, metode de evaluare a costurilor, procese și secrete de producție, surse de aprovizionare, cantități produse și vîndute, liste de clienți și distribuitori, planuri de marketing, structură costurilor și a prețurilor, strategie de vînzări.

(5) Categoria „alte informații confidențiale” cuprinde informații, altele decît secretele comerciale, care pot fi considerate ca fiind confidențiale, în măsura în care dezvăluirea acestora poate dăuna semnificativ unei persoane sau unei întreprinderi. În funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz, alte informații confidențiale pot fi cele transmise de către terți despre întreprinderile în cauză care ar putea exercita o presiune determinantă din punct de vedere economic și comercial asupra concurenților sau asupra partenerilor comerciali, clienților sau furnizorilor. Categoria „alte informații confidențiale” poate include informații care ar permite părților să-i identifice pe autorii plîngerii sau pe alți terți, atunci cînd aceștia din urmă au un temei motivat de a rămîne anonimi, pe care îl probează în scris.

(6) Cînd persoana sau întreprinderea în cauză și-a însușit, prin semnătură, procese-verbale/note ale întîlnirilor, aceste documente vor fi accesibile după înlăturarea secretelor comerciale sau a altor informații confidențiale din conținutul lor. Procesele-verbale pot constitui parte a dovezilor pe care Consiliul Concurenței le poate utiliza la examinarea unui caz.

Articolul 67. Criterii pentru acceptarea cererilor referitoare la tratamentul confidențial al informațiilor din dosarul Consiliului Concurenței

(1) Informațiile vor fi calificate ca fiind confidențiale în cazul în care o persoană sau o întreprindere în cauză a depus o cerere motivată în acest sens și această solicitare a fost acceptată de Consiliul Concurenței.

(2) Cererile de acordare a caracterului confidențial trebuie să aibă ca obiect informațiile care pot fi încadrate ca reprezentînd secrete comerciale sau alte

informații confidențiale. Motivele pentru care se solicită ca informațiile respective să fie tratate ca secrete comerciale sau ca alte informații confidențiale trebuie fundamentate legal. Cererea trebuie să se refere doar la informațiile obținute de Consiliul Concurenței de la aceeași persoană fizică sau întreprindere la care acestea se referă și nu în legătură cu informațiile obținute din alte surse. În cerere este necesar să se identifice părțile față de care informațiile deținute de Consiliul Concurenței sînt considerate confidențiale.

(3) Informațiile referitoare la o întreprindere, care sînt deja cunoscute de către terți (în cazul unui grup sau unei asociații, calitatea de „terț” se va aprecia față de grup sau asociație) cărora li s-au comunicat informațiile respective de către întreprindere, în mod normal, nu vor fi considerate ca fiind informații confidențiale.

(4) În cadrul procedurilor de investigație desfășurate de Consiliul Concurenței, în cazurile referitoare la art. 5, 11, 13 și 23, calificarea unei informații ca fiind confidențială nu constituie o interdicție de a dezvălui o astfel de informație, dacă aceasta este necesară pentru a dovedi o pretinsă încălcare (document incriminatoriu) sau este necesară pentru a exonera o parte de răspundere (document dezincriminator).

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței intenționează să dezvăluie informații, persoanei sau întreprinderii în cauză trebuie să îi fie garantată posibilitatea de a furniza o versiune neconfidențială a documentelor care conțin respectiva informație, cu aceeași valoare probantă ca a documentelor originale.

Articolul 68. Audierea părților și a altor persoane fizice sau juridice

(1) Părțile cărora le-a fost transmis raportul de investigație sînt în drept să solicite audieri. Audierile sînt solicitate de către părți în scris odată cu prezentarea observațiilor sale pe marginea raportului de investigație.

(2) Audierile pot fi dispuse, de asemenea, din oficiu, de Plenul Consiliului Concurenței.

(3) Audierea este dispusă de președintele Consiliului Concurenței la solicitarea a cel puțin 2 membri, a unora din părțile în cauză sau altor persoane fizice sau juridice.

(4) Președintele Consiliului Concurenței poate admite audierea altor persoane fizice sau juridice care declară că dețin date și informații relevante pentru soluționarea cauzei investigate. Cererile de audiere ale acestor persoane se aprobă dacă demonstrează suficient interes. Dacă cererile acestor persoane se acceptă, li se va transmite, după caz, la solicitare, o copie a variantei neconfidențiale a raportului de investigație.

(5) Consiliul Concurenței poate invita orice altă persoană, inclusiv reprezentanți ai autorităților de reglementare sau ai altor organe ale administrației publice, să-și expună punctul de vedere în scris sau să asiste la audierea părților cărora le-a fost transmis raportul de investigație. Consiliul Concurenței poate să invite aceste persoane să își exprime punctul de vedere pe parcursul desfășurării audierii.

(6) Persoanelor prevăzute la alin. (4) și (5) li se transmite raportul de investigație și li se acordă un termen pentru a-și expune punctul de vedere.

(7) Președintele Plenului Consiliului Concurenței stabilește data desfășurării audierii în cel mult 50 zile lucrătoare de la data transmiterii raportului de investigație.

(8) Persoanele invitate să participe la audieri se prezintă personal sau sînt reprezentate, după caz, de reprezentanții legali sau statutar ori de avocați, reprezentanți împuterniciți legal.

(9) Audierile se desfășoară în cadrul ședințelor Plenului Consiliului Concurenței, care nu sînt publice. Persoanele invitate sînt audiate în prezența altor părți ale cauzei, cu luarea măsurilor impuse pentru protejarea informațiilor ce constituie secret comercial sau au caracter confidențial. Dacă se consideră util și pentru asigurarea protecției informațiilor ce constituie secret comercial sau au caracter confidențial, persoanele invitate pot fi audiate separat.

(10) Audierea se înregistrează pe suport magnetic sau se consemnează într-un proces-verbal care conține principalele explicații făcute de părți și care se anexează la dosar. Consiliul Concurenței va informa persoana audiată despre intenția de a înregistra explicațiile făcute la audiere.

(11) Neprezentarea sau renunțarea la audiere, precum și refuzul oricărei explicații, nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de investigație.

Articolul 69. Adoptarea și comunicarea deciziilor

(1) După audieri, desfășurate, după caz, și după examinarea observațiilor părților în cauză asupra raportului de investigație, Plenul Consiliului Concurenței poate decide:

a) încetarea investigației cazului, deoarece pe parcursul desfășurării acesteia nu au fost descoperite dovezi suficiente privind încălcarea prevederilor prezentei legi care ar justifica aplicarea anumitor măsuri sau sancțiuni;

b) adoptarea unei decizii, după caz, în temeiul art. 43.

(2) La adoptarea deciziei, Plenul Consiliului Concurenței se va baza doar pe informațiile în privința cărora părțile în cauză au avut posibilitate să se expună.

(3) Deciziile Consiliului Concurenței, adoptate în vederea realizării atribuțiilor sale, prevăzute de prezenta lege, se comunică în scris persoanelor vizate în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării lor.

(4) Deciziile și prescripțiile Plenului Consiliului Concurenței sînt publicate pe pagina web a Consiliului Concurenței, iar partea dispozitivă a deciziei – în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Publicarea deciziilor, a prescripțiilor se face cu luarea în considerare a interesului legitim al întreprinderilor în protejarea secretelor comerciale.

Articolul 70. Modul de executare a deciziilor și prescripțiilor și urmărirea executării măsurilor aplicate

(1) Deciziile și prescripțiile Plenului Consiliului Concurenței, adoptate în condițiile prezentei legi, sînt documente executorii pentru întreprinderea, asociația, autoritatea administrației publice și persoanele cu funcție de răspundere în termenul menționat în ele.

(2) Persoanele vizate sînt obligate să informeze Consiliul Concurenței despre măsurile întreprinse în vederea executării deciziei, în termenul stabilit în aceasta.

(3) Executarea măsurilor aplicate autorităților publice, precum și urmărirea executării lor se efectuează în condițiile art. 13.

(4) În cazul neexecutării, în termen, de către întreprinderi și asociații de întreprinderi a deciziilor Consiliului Concurenței de aplicare a amenzilor sau penalităților, executarea silită a acestora se efectuează în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Capitolul VIII

Răspunderea pentru încălcarea legislației concurențiale

Secțiunea 1. Determinarea și individualizarea sancțiunilor pentru încălcarea legislației concurențiale

Articolul 71. Reguli generale de individualizare și determinare a amenzilor pentru încălcările legislației concurențiale

(1) Individualizarea amenzilor prevăzute de prezenta lege se efectuează ținînd seama de gravitatea și durata faptei.

(2) Stabilirea cuantumului amenzi se întemeiază pe determinarea nivelului de bază al acesteia, care se va majora în cazul existenței circumstanțelor agravante și se va reduce în cazul existenței circumstanțelor atenuante.

(3) Pentru determinarea nivelului de bază al amenzi, în cazul încălcărilor legislației concurențiale, ca bază de calcul se ia cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

(4) În cazul în care cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării nu poate fi determinată, se ia în considerare cifra totală de afaceri aferentă anului în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi a realizat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei totale de afaceri în vederea aplicării sancțiunii.

Articolul 72. Faptele ce constituie încălcări ale normelor de procedură ale legislației concurențiale

(1) Cu derogare de la Codul contravențional, constituie încălcări ale normelor de procedură și se sancționează cu amendă de la 0,1% la 1% din cifra

totală de afaceri realizată de către întreprinderi, asociații de întreprinderi în anul anterior sancționării următoarele fapte comise intenționat sau din neglijență:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori furnizarea de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor, documentelor solicitate în termenul stabilit de Consiliul Concurenței în temeiul art. 58;

b) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare într-o plîngere, confirmare, notificare sau completare a acesteia, potrivit prevederilor art. 14, 23 și 55;

c) furnizarea de informații, documente sau înregistrări într-o formă incompletă, inexactă sau care induce în eroare, ori nefurnizarea informațiilor, documentelor în timpul inspecțiilor desfășurate, potrivit art. 60 și 61;

d) refuzul de a se supune unei inspecții desfășurate potrivit art. 60 și 61.

(2) Pentru distrugerea/ruperea sigiliilor, aplicate de către angajații Consiliului Concurenței, în conformitate cu art. 60 alin. (2) lit. d), se poartă răspundere penală.

Articolul 73. Determinarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării.

(2) La evaluarea gravității încălcării se ține cont de natura faptei, în special dacă informațiile solicitate puteau avea impact semnificativ asupra soluționării cazului aflat în examinare la Consiliul Concurenței, datorită naturii, importanței și caracterului util ale acestora.

(3) În funcție de gravitate, faptele se împart în 3 categorii:

a) încălcări de gravitate mică: quantum de la 0,15 % pînă la 0,3% din cifra totală de afaceri;

b) încălcări de gravitate medie: quantum de la 0,3% pînă la 0,5% din cifra totală de afaceri;

c) încălcări de gravitate mare: quantum de la 0,5 % pînă la 0,9% din cifra totală de afaceri .

(4) Încălcările prevăzute la art. 72 alin.(1) lit. c) și d) sînt considerate a fi fapte de gravitate mare.

(5) În funcție de durata încălcărilor, acestea se împart în 3 categorii, cărora le este atribuit un factor de la 1 la 2, după cum urmează:

a) încălcări de scurtă durată (mai puțin de 15 zile) sau cu consumare instantanee: factor 1;

b) încălcări de durată medie (15 - 30 de zile): factor 1,5;

c) încălcări de lungă durată (peste 30 de zile): factor 2.

Articolul 74. Adaptarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% pentru fiecare circumstanță agravantă sau atenuantă constatată.

(2) Nivelul de bază poate fi majorat atunci când există circumstanțe agravante, precum:

a) experiență anterioară a întreprinderii în ceea ce privește notificările sau procedurile desfășurate de Consiliul Concurenței;

b) săvârșirea de către aceeași întreprindere a unei încălcări de același tip cu o încălcare constatată de Consiliul Concurenței prin decizie anterioară adoptată;

c) măsurile de intimidare asupra altor întreprinderi pentru a le determina să nu furnizeze informațiile solicitate de Consiliul Concurenței sau să le furnizeze de o manieră inexactă ori incompletă sau orice încercare de a determina astfel de atitudini;

d) alte împrejurări de natura celor de mai sus.

(3) Nivelul de bază va fi diminuat atunci când există circumstanțe atenuante, precum:

a) colaborarea eficientă cu Consiliul Concurenței în cadrul procedurilor, dincolo de obligația legală de a coopera;

b) încetarea încălcării din propria voință a făptuitorului;

c) alte împrejurări care demonstrează voința întreprinderii de a facilita examinarea cauzelor inițiate de Consiliul Concurenței;

d) cazul când întreprinderea implicată face dovada că încălcarea a fost comisă din neglijență.

(4) Pentru încălcările prevăzute la art. 72 alin.(1), săvârșite de către întreprindere sau de către o asociație de întreprinderi nou-înființată, care nu a realizat cifra totală de afaceri în anul anterior sancționării, amenda calculată prin metoda prevăzută nu poate fi mai mică de 10.000 lei și nu poate depăși 1.000.000 lei.

(5) Atunci când, în urma aplicării criteriilor de individualizare, pragul de 1% din cifra totală de afaceri este depășit, amenda va fi redusă la 1% din cifra totală de afaceri realizată.

Articolul 75. Faptele ce constituie încălcări ale normelor materiale ale legislației concurențiale

(1) Constituie încălcare și se sancționează cu amendă de la 0,5 % la 10% din cifra totală de afaceri realizată de către întreprinderi sau asociații de întreprinderi în anul anterior sancționării următoarele fapte comise intenționat sau din neglijență:

a) încălcarea prevederilor art. 5, 7, 8 și 11;

b) nenotificarea unei concentrări economice, potrivit prevederilor art.23, înainte de punerea în aplicare a acesteia;

c) realizarea unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 21;

d) punerea în practică a unei operațiuni de concentrare economică declarată incompatibilă printr-o decizie a Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art. 26 alin. (2) lit. a);

e) neîndeplinirea unei obligații, a unei condiții sau măsuri impuse printr-o decizie luată potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru fiecare întreprindere și asociație de întreprinderi care participă la încălcarea prezentei legi amenda nu poate depăși 10 % din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării.

(3) Dacă încălcarea săvârșită de o asociație de întreprinderi se referă la activitățile membrilor săi, amenda nu poate depăși 10% din cifra totală de afaceri a fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asociație.

Articolul 76. Determinarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcări ale normelor materiale ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază se determină în funcție de gravitatea și durata faptei prin adunarea cuantumului amenzii calculat pentru gravitatea încălcării și cuantumului amenzii calculat pentru durata ei.

(2) La evaluarea gravității încălcării se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, dimensiunea pieței relevante, cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul concret al încălcării pe piață, atunci când acesta poate fi măsurat, profitul obținut de întreprindere, probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată.

(3) Cuantumul amenzii calculat pentru gravitatea încălcării constituie:

a) de la 0,6% pînă la 2% din cifra totală de afaceri, pentru faptele de gravitate mică – în care se încadrează, restricționările pe verticală, cu un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia, încălcările prevăzute la art.75 lit.b) și c) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței emite decizie de autorizare fără obiecțiune, deoarece nu există îndoieli privind compatibilitatea cu mediul concurențial;

b) de la 2% pînă la 4% din cifra totală de afaceri, pentru faptele de gravitate medie – în această categorie se încadrează restricțiile pe orizontală sau pe verticală, dar a căror modalitate de realizare este mai complexă și mai riguroasă decît în cazul celor de gravitate mică și care au un impact mai mare pe piață, producînd efecte pe zone întinse ale acesteia; abuzul de poziție dominantă sub forma refuzului neîntemeiat de a livra/contracta, stabilirea unor condiții inegale la prestații echivalente, clauze contractuale inechitabile în scopul excluderii concurenților de pe piață etc.; încălcările prevăzute la art.75 lit.b), c) și d) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței emite o decizie de autorizare fără obiecțiune, deoarece îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin măsurile corective propuse de întreprinderi și acceptate de Consiliul Concurenței;

c) de la 4% pînă la 8% din cifra totală de afaceri, pentru faptele de gravitate mare – în această categorie se încadrează restricționările pe orizontală

de tipul cartelurilor dure; abuzul de poziție dominantă de către întreprinderi aflate în situația de monopol sau situații echivalente ori abuzul de poziție dominantă care a condus la eliminarea de pe piață cel puțin a unei întreprinderi sau alte practici anticoncurențiale care împiedică buna funcționare a pieței; încălcările prevăzute la art.75 lit.b), c) și d) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie de autorizare condiționată sau o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial.

(4) În cazul în care o asociație de întreprinderi săvârșește o încălcare ce se referă la activitățile membrilor săi, cifra totală de afaceri a asociației, în funcție de care se determină quantumul bazat pe gravitate, nu poate depăși cifra totală de afaceri a fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asociație.

(5) Quantumul amenzii calculat pentru durata participării fiecărei întreprinderi, asociații de întreprinderi la încălcare se determină:

a) pentru încălcări de scurtă durată (mai puțin de 1 an): nu se aplică nici un quantum adițional;

b) pentru încălcări de durată medie (de la 1 an la 5 ani): creștere de pînă la 50% din quantumul determinat de gravitatea faptei;

c) pentru încălcări de lungă durată (peste 5 ani): creștere a quantumului amenzii cu pînă la 10 % pe an din quantumul stabilit pentru gravitatea faptei.

Articolul 77. Adaptarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcări ale normelor materiale ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă constatată.

(2) Circumstanțele agravante care determină majorarea nivelului de bază pot fi:

a) săvîrșirea de către aceeași întreprindere a unei încălcări identice sau similare cu încălcarea constatată printr-o decizie anterioară a Consiliului Concurenței;

b) continuarea încălcării după declanșarea procedurii de inițiere a investigației de către Consiliul Concurenței;

c) refuzul de a coopera cu Consiliul Concurenței sau obstrucționarea acestuia în desfășurarea investigațiilor;

d) rolul de conducător sau de instigator la încălcare. Se iau în considerare măsurile întreprinse pentru a constrînge alte întreprinderi să participe la încălcare și/sau măsurile de retorsiune întreprinse împotriva altor întreprinderi cu scopul de a impune comiterea încălcării.

(3) Circumstanțele atenuante care determină reducerea nivelului de bază pot fi:

a) furnizarea de către întreprinderea implicată a dovezilor că a încetat comiterea încălcării imediat ce Consiliul Concurenței a intervenit. Această

situație nu va fi reținută ca circumstanță atenuantă în cazul cartelurilor dure sau practicilor concertate de natură secretă;

b) furnizarea de către întreprindere a dovezilor că participarea sa la încălcarea săvârșită este extrem de redusă și că, în cursul perioadei în care a fost parte la încălcare, în mod efectiv, a evitat punerea în aplicare a acesteia, adoptînd un comportament concurențial corect pe piață;

c) colaborarea efectivă și deplină a întreprinderii implicate cu Consiliul Concurenței în afara domeniului de aplicare a politicii de clemență și dincolo de obligația sa legală de a coopera;

d) autorizarea sau încurajarea comportamentului anticoncurențial al întreprinderii de autorități publice ori de legislația existentă.

(4) Consiliul Concurenței va lua în considerare necesitatea de a majora sancțiunea pentru a depăși câștigurile ilicite realizate, ca urmare a încălcării săvârșite, atunci cînd este posibilă estimarea acestui quantum.

(5) În cazul încălcărilor prevăzute la art. 75 alin. (1) lit. a), dacă, după primirea raportului de investigație și exercitarea dreptului de acces la dosar sau în cadrul audierilor, întreprinderea recunoaște în mod expres săvîrșirea faptei anticoncurențiale, aceasta va fi reținută ca circumstanță atenuantă sub forma colaborării în cadrul procedurii de investigare a cazului și va determina diminuarea quantumului amenzii cu un procent cuprins între 10% și 25% din nivelul de bază determinat potrivit prevederilor art. 76. La determinarea procentului cu care se va reduce nivelul de bază, ca urmare a recunoașterii faptei, Consiliul Concurenței va avea în vedere, de la caz la caz, faptul că întreprinderea a recunoscut total sau parțial fapta constatată în raport. În caz de recunoaștere parțială, Consiliul Concurenței poate refuza acordarea reducerii, dacă recunoașterea este considerată insuficientă și nu denotă asumarea de către întreprindere a faptelor comise.

Articolul 78. Posibilitatea de plată a amenzii

(1) În cazuri excepționale, la solicitare, Consiliul Concurenței poate lua în considerare o eventuală reducere a amenzii, dacă întreprinderea dovedește că va fi în imposibilitate să plătească amenda fără să i se pericliteze existența. Simpla invocare a unei situații financiare negative sau generatoare de pierderi nu justifică o reducere a quantumului amenzii. Reducerea amenzii din acest considerent poate avea loc doar dacă întreprinderea dovedește dincolo de orice dubiu că este în stare de insolvabilitate sau într-o situație financiară extrem de dificilă, care face iminentă ieșirea sa de pe piață.

(2) Pentru ca cererea de reducere a amenzii pe motivul dificultății de a plăti să poată fi luată în considerare, întreprinderea trebuie:

a) să prezinte cel puțin următoarele situații economico-financiare ale întreprinderii: bilanțul contabil, raportul financiar, acte de verificare și analitica conturilor;

b) să demonstreze, pe baza indicatorilor economico-financiarilor (solvabilitate, rata de îndatorare etc.), efectele negative asupra întreprinderii

determinate de un quantum al amenzii corespunzător propunerilor din raportul de investigație.

Articolul 79. Aplicarea amenzii unei asociații de întreprinderi

(1) În cazul în care i se aplică o amendă unei asociații de întreprinderi, luându-se în considerare cifra totală de afaceri a membrilor săi, iar asociația nu este solvabilă, ea are obligația să le ceară membrilor săi să acopere, prin contribuții, suma ce reprezintă amendă, dacă este constatată implicarea acestora în comiterea faptei anticoncurențiale.

(2) Dacă membrii asociației nu participă la acoperirea amenzii, plata amenzii sau a diferenței rămase se solicită direct de la fiecare membru al asociației care a fost implicat în comiterea faptei anticoncurențiale.

(3) Dacă, în urma solicitării efectuate în conformitate cu procedura prevăzută la alin.(1) și (2) din prezentul articol, nu s-a acoperit întregul quantum al amenzii, plata diferenței este cerută de la membrii asociației care erau activi pe piața relevantă pe care a fost încălcată legea, așa cum aceasta este definită prin decizia Consiliului Concurenței prin care a fost sancționată încălcarea legii.

(4) Suma care revine spre plată fiecărei întreprinderi, fiecărui membru al asociației nu poate depăși 10 % din cifra sa totală de afaceri aferentă anului anterior sancționării.

Articolul 80. Penalități

(1) Consiliul Concurenței poate aplica, prin decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi penalități în sumă de pînă la 5% din cifra totală de afaceri medie, zilnic realizată în anul anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la data stabilită în decizie, pentru a le obliga:

a) să înceteze o încălcare a prevederilor art. 5, 7, 8 și 11 și să respecte măsurile dispuse prin decizia de constatare a încălcării;

b) să respecte decizia adoptată prin care se impun măsuri interimare și măsuri corective, potrivit prevederilor art.46 alin.(1) lit.j);

c) să respecte condițiile și/sau obligațiile impuse printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art.46 lit.h) și i);

d) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute potrivit prevederilor art. 58;

e) să se supună inspecției prevăzute la art. 60 și 61.

Articolul 81. Răspunderea pentru concurența neloială

(1) Cu derogare de la legea penală, realizarea faptelor de concurență neloială se sancționează de Consiliul Concurenței cu amendă în mărime de pînă la 3 % din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării.

(2) Prejudiciul produs ca rezultat al acțiunilor constatate drept concurență neloială urmează a fi reparat, în conformitate cu prevederile Codului civil, de întreprinderea care l-a cauzat.

Articolul 82. Repararea prejudiciului cauzat prin practici anticoncurențiale interzise

(1) Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului ce le-a fost cauzat printr-o practică anticoncurență interzisă de prezenta lege rămâne rezervat.

(2) Persoanele fizice sau juridice, care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege, vor putea înainta cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței, pe care se întemeiază acțiunea, a rămas definitivă sau a fost menținută, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

(3) Acțiunea în judecată va putea fi intentată pentru consumatori și de către asociațiile de protecția consumatorilor legal înregistrate, precum și de către asociațiile profesionale sau patronale pentru membrii acestora afectați de o practică anticoncurențială pe baza atribuțiilor și împuternicirilor acestora în acest sens, după caz.

Secțiunea 2. Termenele de prescripție

Articolul 83. Termenele de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

(1) Dreptul Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei legi se supune următoarelor termene de prescripție:

- a) un an, în cazul încălcărilor ce țin de concurență neloială;
- b) trei ani, în cazul încălcării prevederilor art.72;
- c) cinci ani, în cazul tuturor celorlalte încălcări ale prevederilor prezentei legi.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data comiterii încălcării. În cazul încălcărilor cu caracter continuu sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă de la data încetării încălcării.

Articolul 84. Întreruperea termenului de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

(1) Orice acțiune întreprinsă de către Consiliul Concurenței în scopul examinării preliminare sau investigării unei încălcări întrerupe cursul termenului de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor prevăzut la art.83. Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data comunicării acțiunii întreprinse de către Consiliul Concurenței, comunicare făcută cel puțin unei întreprinderi sau asociații de întreprinderi care a participat la săvârșirea încălcării.

(2) Termenul de prescripție se întrerupe prin acțiunile întreprinse de către Consiliul Concurenței, cum ar fi:

- a) solicitări de informații, în scris;
- b) desfășurarea inspecțiilor;
- c) inițierea procedurii de investigație.

(3) Întreruperea termenului de prescripție produce efecte pentru toate întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care au participat la săvârșirea încălcării.

(4) După întreruperea cursului termenului de prescripție, începe să curgă un nou termen, cu o durată similară, de la data la care Consiliul Concurenței a întreprins una din acțiunile menționate la alin. (2). Termenul de prescripție va expira cel târziu în ziua în care o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție, aplicabil pentru săvârșirea încălcării în cauză, s-a scurs, fără să fi aplicat Consiliul Concurenței o sancțiune prevăzută de prezenta lege.

Articolul 85. Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

(1) Competența de a pune în aplicare deciziile luate în temeiul art. 72 și 75 se prescrie în termen de cinci ani, cu derogare de la prevederile Codului de executare.

(2) Prescripția începe să curgă de la data la care decizia Consiliului Concurenței devine definitivă și irevocabilă.

(3) Prescripția pentru executarea sancțiunilor este întreruptă:

a) prin comunicarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al sancțiunii sau de refuzare a unei cereri de modificare;

b) prin orice act al Consiliului Concurenței realizat în scopul executării silite a sancțiunilor.

(4) Fiecare întrerupere a termenului de prescripție pentru executarea sancțiunilor determină curgerea unui nou termen de prescripție.

(5) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se suspendă:

a) pe perioada în care se poate efectua plata;

b) pe perioada în care executarea silită a plății este suspendată în temeiul unei hotărâri a instanței de judecată.

Secțiunea 3. Politica de clemență

Articolul 86. Sfera și condițiile de aplicare a politicii de clemență

(1) Clemența este recompensa acordată de Consiliul Concurenței pentru cooperarea întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi cu Consiliul Concurenței, atunci când acestea sînt sau au fost parte a unui acord anticoncurențial.

(2) Politica de clemență nu se aplică acordurilor orizontale sau verticale care, conform legii, pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1).

(3) Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi pot obține imunitate la amendă sau reducerea cuantumului acesteia, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta lege.

(4) Orice declarație înaintată de o întreprindere Consiliului Concurenței în scopul beneficierii de clemență face parte integrantă din dosarul cauzei dacă întreprinderii respective i se acordă clemența de către Consiliul Concurenței. Aceasta nu poate fi divulgată sau utilizată în alte scopuri decît pentru aplicarea art.5.

(5) Accesul la explicații este acordat doar părților implicate, cu condiția să se angajeze, împreună cu reprezentanții împuterniciți legal, care primesc acces în numele lor, să nu facă copii, prin mijloace mecanice sau electronice, ale oricăror informații din explicațiile la care este acordat accesul. Aceste persoane trebuie să asigure că informațiile obținute din explicație vor fi utilizate doar pentru scopurile menționate la alin. (4). Altor persoane, precum autorii plîngerilor, de exemplu, nu li se va acorda accesul la explicații. Consiliul Concurenței consideră că acest tip de protecție specifică nu se mai justifică din momentul în care solicitantul dezvăluie unor terțe persoane conținutul cererii.

(6) Consiliul Concurenței nu ia nici o decizie în ceea ce privește oportunitatea acordării imunității condiționate sau oportunitatea recompensării vreunei solicitări de clemență în cazul în care se constată că solicitarea se referă la încălcări care depășesc termenul de prescripție de 5 ani, prevăzut la art.83, deoarece o astfel de cerere nu ar mai avea obiect.

Articolul 87. Imunitatea la amendă

Imunitatea la amendă reprezintă exonerarea de la aplicarea amenzii pentru încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1). Există două tipuri de imunitate la amendă: cea de tip A și cea de tip B.

Articolul 88. Imunitatea de tip A

(1) Consiliul Concurenței va acorda imunitate la amendă, dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) solicitantul este primul care furnizează informații și elemente probatorii care, în opinia Consiliului Concurenței, permit declanșarea procedurii de investigație și efectuarea de inspecții;

b) la data furnizării elementelor probatorii, Consiliul Concurenței nu deținea suficiente elemente pentru declanșarea procedurii de investigație sau efectuarea de inspecții;

c) sînt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței, prevăzute la art.92.

(2) Pentru ca Consiliul Concurenței să poată declanșa procedura de investigație și să poată efectua inspecții, în conformitate cu prevederile alin.(1), solicitantul trebuie să furnizeze următoarele informații și elemente probatorii:

a) o declarație care să includă, în măsura în care solicitantul are cunoștință despre aceste elemente la momentul înaintării cererii:

- o descriere detaliată a modului de organizare a presupusului acord, inclusiv:

(i) scopurile sale, activitățile și modalitatea de funcționare;

(ii) produsele implicate, aria geografică, durata de funcționare și volumele de piață estimate a fi afectate de către presupusul acord;

(iii) datele și locurile de întîlnire, conținutul discuțiilor și participanții la întîlnirile desfășurate în cadrul presupusului acord;

(iv) toate explicațiile relevante în legătură cu elementele probatorii furnizate pentru a susține cererea;

- numele și adresa solicitantului care înaintează cererea pentru acordarea imunității, precum și numele și adresele tuturor celorlalte întreprinderi sau asociații de întreprinderi care participă sau au participat la presupusul acord;

- numele, funcțiile, amplasarea birourilor și, în caz de necesitate, adresele de domiciliu ale persoanelor care, din informațiile solicitantului, sînt sau au fost parte a presupusului acord, incluzînd și persoanele care au fost implicate în numele solicitantului;

b) alte probe în legătură cu presupusul acord, aflate în posesia solicitantului sau disponibile la momentul înaintării cererii, incluzînd în mod particular orice probe din perioada încălcării suspectate.

(3) Declarațiile pot lua forma unor documente scrise și semnate de către reprezentanții întreprinderii sau asociației de întreprinderi sau de împuterniciți în numele acestora ori pot fi realizate oral, în acest caz fiind înregistrate pe suport magnetic.

Articolul 89. Imunitatea de tip B

(1) Consiliul Concurenței va acorda imunitatea la amendă, dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) solicitantul este primul care furnizează informații și elemente probatorii ce vor permite Consiliului Concurenței să stabilească încălcarea art. 5 alin. (1);

b) la data furnizării elementelor probatorii, Consiliul Concurenței nu deținea suficiente elemente pentru a stabili încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1);

c) nici un solicitant nu obținuse imunitatea conform art. 88, în legătură cu presupusul acord;

d) sînt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței, specificate la art. 92.

(2) Pentru a obține imunitatea, întreprinderea trebuie să furnizeze informații și elemente probatorii de natura celor prevăzute la art. 88 alin. (2).

Articolul 90. Întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi excluse de la beneficiul imunității la amendă

Întreprinderea sau asociația de întreprinderi inițiatoare a acordului și/sau întreprinderea sau asociația de întreprinderi care a întreprins măsuri pentru a constrînge alte întreprinderi să participe la presupusul acord sau să rămînă parte a acestuia nu pot beneficia de imunitatea la amendă. Acestea pot beneficia de o reducere a cuantumului amenzii, dacă îndeplinesc cerințele și condițiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 91. Reducerea cuantumului amenzii

(1) Întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care dezvăluie participarea lor la un acord ce afectează concurența, dar care nu îndeplinesc condițiile pentru obținerea imunității, pot beneficia de o reducere a cuantumului amenzii, față de nivelul care le-ar fi fost aplicat în mod normal.

(2) Pentru a putea beneficia de o asemenea reducere, solicitantul trebuie să furnizeze Consiliului Concurenței elemente probatorii referitoare la pretinsa

încălcarea a legii, care să aducă o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu cele aflate deja în posesia acestuia și trebuie să îndeplinească condițiile generale pentru acordarea clemenței.

(3) Contribuția suplimentară semnificativă se referă la măsura în care elementele probatorii, necunoscute pînă la acea dată, furnizate de o întreprindere sau asociație de întreprinderi, consolidează, prin însăși natura lor și/sau prin gradul lor de precizie, capacitatea Consiliului Concurenței de a demonstra existența presupusului acord.

(4) Elementele probatorii scrise provenind din perioada la care faptele se raportează au o contribuție mai mare decît cele stabilite ulterior.

(5) Elementele probatorii care au o legătură directă cu faptele în cauză vor fi considerate ca fiind mai importante decît acelea care nu au decît o legătură indirectă cu faptele respective.

(6) Elementele probatorii concludente vor fi considerate ca avînd o contribuție suplimentară mai importantă decît elementele probatorii, precum declarațiile, care necesită verificarea și coroborarea cu alte surse, în situația în care sînt contestate.

(7) În toate deciziile emise, la sfîrșitul procedurii de investigație, Consiliul Concurenței va determina nivelul reducerii de care va beneficia întreprinderea sau asociația de întreprinderi, raportat la amenda care i-ar fi fost aplicată în mod normal:

a) pentru prima întreprindere care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă – o reducere cuprinsă între 30% și 50%;

b) pentru a doua întreprindere care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă – o reducere cuprinsă între 20% și 30%;

c) pentru celelalte întreprinderi care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă – o reducere de maximum 20%.

(8) Pentru a determina nivelul reducerii în cadrul fiecăreia dintre aceste tranșe, Consiliul Concurenței va lua în considerare data la care i-au fost comunicate elementele probatorii ce îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(2), precum și valoarea contribuției suplimentare aduse de acestea.

(9) Dacă întreprinderea care solicită reducerea cuantumului amenzii este prima care furnizează elemente, în sensul celor prevăzute la alin.(3), (4), (5) și (6), pe care Consiliul Concurenței le utilizează pentru a identifica fapte adiționale care conduc la creșterea gravității sau duratei încălcării, aceasta nu va lua în calcul aceste fapte adiționale la stabilirea cuantumului amenzii aplicate întreprinderii care le-a furnizat.

Articolul 92. Condițiile generale pentru acordarea clemenței

(1) Orice întreprindere sau asociație de întreprinderi care dorește să solicite imunitatea la amendă trebuie să se adreseze Consiliului Concurenței.

(2) Întreprinderea sau asociația de întreprinderi poate beneficia de clemență dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) cooperează în mod real, total, continuu și prompt cu Consiliul Concurenței, pe parcursul întregii proceduri de investigație, respectiv:

- furnizează Consiliului Concurenței toate informațiile relevante și elementele probatorii de care dispune sau ar putea dispune referitor la încălcarea suspectată;

- rămîne la dispoziția Consiliului Concurenței pentru a răspunde oricărei solicitări care ar putea contribui la stabilirea faptelor în cauză;

- nu distruge, nu falsifică sau nu ascunde informații relevante ori elemente probatorii referitoare la presupusul acord; și

- nu dezvăluie existența cererii pentru clemență sau conținutul acesteia înainte ca Consiliul Concurenței să transmită raportul de investigație părților, cu excepția cazului în care Consiliul Concurenței a stabilit altfel;

- b) a încetat implicarea în presupusul acord, la solicitarea Consiliului Concurenței;

- c) nu a dezvăluit intenția sa de depunere a unei cereri pentru clemență sau elemente ale cererii.

Articolul 93. Procedura de acordare a imunității la amendă

(1) O întreprindere, asociație de întreprinderi care înaintează o cerere pentru imunitate trebuie:

- a) să furnizeze imediat Consiliului Concurenței, pe lângă declarații, toate informațiile și elementele probatorii de care dispune, în legătură cu presupusa încălcare a legii; sau

- b) să prezinte în primă fază informațiile de care dispune, într-o formă ipotetică. Întreprinderea sau asociația de întreprinderi trebuie să prezinte o listă descriptivă a elementelor probatorii propuse a fi divulgate la o dată ulterioară convenită. Această listă trebuie să reflecte cu exactitate natura și conținutul elementelor probatorii, păstrînd caracterul ipotetic al divulgării. Copiile documentelor, din care au fost eliminate pasaje sensibile, pot fi utilizate pentru a demonstra natura și conținutul elementelor probatorii prezentate în lista descriptivă. Numele întreprinderii solicitante, precum și numele altor întreprinderi implicate în presupusa înțelegere nu este necesar de a fi divulgate pînă la momentul în care sînt furnizate elementele probatorii indicate în lista descriptivă. Trebuie identificate cu claritate tipul încălcării, produsul implicat în presupusul acord, aria geografică afectată, precum și durata estimată a presupusei încălcări.

(2) Consiliul Concurenței va confirma în scris primirea cererii de imunitate la amendă, precum și data și ora la care întreprinderea a furnizat elementele probatorii menționate.

(3) După ce Consiliul Concurenței a primit informațiile și elementele probatorii, furnizate conform alin. (1) lit. a), și a verificat dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 88 lit. a) și b) sau art. 89 lit. a), b) și c), Consiliul Concurenței va acorda solicitantului, în scris, imunitatea condiționată la amendă.

(4) În situația în care o întreprindere a prezentat informațiile și elementele probatorii în formă ipotetică, Consiliul Concurenței va verifica dacă natura și conținutul elementelor probatorii descrise în lista menționată la alin.(1) lit. b)

îndeplinesc condițiile prevăzute la art.88 lit. a) și b) sau la art. 89 lit. a), b) și c) și va informa solicitantul. După furnizarea elementelor probatorii, dar nu mai târziu de data convenită, și după ce a verificat că acestea corespund descrierii făcute în listă, Consiliul Concurenței îi va acorda, în scris, solicitantului imunitatea condiționată la amendă.

(5) Consiliul Concurenței va informa întreprinderea, în scris, despre neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 88 și 89.

(6) În situația în care există mai multe solicitări pentru acordarea imunității, Consiliul Concurenței examinează aceste cereri, referitoare la aceeași potențială încălcare a legii, în ordinea cronologică a primirii acestora.

(7) Dacă, la sfârșitul procedurii de investigație, solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la art.88 sau 89, după caz, Consiliul Concurenței îi acordă imunitatea la amendă, prin decizie. În situația în care, la sfârșitul procedurii de investigație, solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 88 sau 89, acesta nu va beneficia de imunitate.

(8) Întreprinderea poate să informeze Consiliul Concurenței, în orice moment, că nu mai dorește continuarea procedurilor referitoare la cererea sa. În această situație, solicitantul poate retrage informațiile și documentele înaintate Consiliului Concurenței în vederea acordării imunității sau poate solicita ca acestea să fie luate în considerare pentru o eventuală reducere a amenzii. Acest lucru nu poate împiedica Consiliul Concurenței să se folosească de drepturile sale de investigație pentru a obține informațiile respective.

Articolul 94. Procedura de beneficiere de reducere a cuantumului amenzii

(1) O întreprindere care dorește să beneficieze de reducerea cuantumului amenzii, conform art. 91 alin.(2), trebuie să înainteze o cerere Consiliului Concurenței și să prezinte suficiente elemente probatorii ale presupusului acord. Orice furnizare voluntară a unor elemente probatorii către Consiliul Concurenței, de natură a fi luată în considerare pentru a beneficia de tratamentul favorabil prevăzut la art. 91, trebuie să fie clar identificată, la momentul transmiterii, ca făcând parte dintr-o solicitare pentru reducerea cuantumului amenzii.

(2) Consiliul Concurenței va confirma în scris primirea cererii pentru reducerea cuantumului amenzii și fiecare furnizare ulterioară de elemente probatorii, confirmând data și ora exactă a fiecărei atare furnizări. Consiliul Concurenței nu se va pronunța asupra unei cereri pentru reducerea cuantumului amenzii înainte de a lua o decizie cu privire la o cerere existentă pentru imunitate condiționată la amendă, referitoare la aceeași încălcare.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței ajunge la concluzia preliminară că elementele probatorii prezentate de întreprindere aduc o contribuție suplimentară semnificativă, în conformitate cu prevederile art. 91 alin.(2) și (3), și că întreprinderea a îndeplinit condițiile prevăzute la art.92 alin.(2) și la alin.(1) al prezentului articol, Consiliul Concurenței va informa, în scris, solicitantul cu privire la posibilitatea de a reduce cuantumul amenzii, conform art. 91 alin.(7),

dar nu mai târziu de data la care raportul de investigație este transmis părților implicate.

În cadrul aceleiași perioade de timp, Consiliul Concurenței va informa solicitantul, în scris, dacă ajunge la concluzia preliminară că respectiva întreprindere nu poate beneficia de reducerea cuantumului amenzii.

(4) În deciziile pe care le emite la finalizarea procedurii de investigație, Consiliul Concurenței va evalua situația finală a fiecărei întreprinderi care a înaintat o cerere pentru reducerea cuantumului amenzii. Consiliul Concurenței va determina în aceste decizii:

a) dacă elementele probatorii furnizate de către solicitant aduc o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu elementele probatorii aflate deja în posesia Consiliului Concurenței;

b) dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art. 91 alin.(2);

c) nivelul exact al reducerii de care beneficiază solicitantul, conform art. 91 alin.(7).

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că solicitantul nu a îndeplinit condițiile prevăzute la art. 91 alin.(2), solicitantul respectiv nu va beneficia de clemență.

Capitolul IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 95

(1) Examinarea cauzelor inițiate pînă la momentul intrării în vigoare a prezentei legi va fi continuată conform procedurii prevăzute de prezenta lege.

(2) Directorul general al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței și cei doi adjuncți ai acestuia, numiți în funcție în condițiile Legii nr. 1103-XIV din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței, obțin calitate de președinte și, respectiv, membri ai Plenului Consiliului Concurenței, fără a atrage modificarea termenului de valabilitate a mandatului.

(3) Cu derogare de la art.36, activitatea Consiliului Concurenței pentru anul 2012, inclusiv retribuirea personalului, conform prevederilor legii, va fi finanțată de la bugetul de stat și din alte surse prevăzute de legislație, inclusiv din taxa percepută în conformitate cu art.28.

Articolul 96

(1) În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Consiliul Concurenței va adopta toate actele sale normative necesare punerii în aplicare a prezentei legi.

(2) Guvernul va prezenta, în termen de 6 luni, propuneri de modificare a legislației în vigoare, în scopul asigurării compatibilității cu prezenta lege.

Articolul 97

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

Legea nr.906-XII din 29 ianuarie 1992 privind limitarea activității monopoliste și dezvoltarea concurenței (Monitor, 1992, nr.2, art.46), cu modificările ulterioare;

Legea nr.1103-XIV din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.166-168, art.1205), cu modificările ulterioare.

Nota informativă asupra proiectului Legii concurenței

Instrumentul principal ce asigură funcționarea economiei de piață este concurența.

Economia Republicii Moldova este caracterizată de un nivel scăzut de competitivitate. Respectiv, pe piețele de mărfuri ale Republicii Moldova nu s-a dezvoltat într-o măsură suficientă o concurență eficientă.

În vederea asigurării concurenței eficiente și loiale pe piețele de mărfuri ale Republicii Moldova, legislația cu privire la concurență necesită o nouă reglementare conceptuală.

Constituind o prioritate națională și un obiectiv de dezvoltare a Republicii Moldova pînă în anul 2011, elaborarea proiectului noii Legi a concurenței este prevăzută de:

1. Strategia națională de dezvoltare pe anii 2008-2011 (lit.ii) a p.3.1.5.), aprobată prin Legea nr.295-XVI din 21 decembrie 2007;

2. Planul de acțiuni privind implementarea Strategiei naționale de dezvoltare pe anii 2008-2011, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 25 februarie 2008;

3. Planul de acțiuni al Republicii Moldova privind implementarea Recomandărilor Comisiei Europene pentru instituirea Zonei de Liber Schimb Aprofundat și Cuprinzător dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1125 din 14.12.2010 (Capitolul 11 Concurența).

Întru realizarea reformelor inițiate în baza documentelor importante de planificare strategică, precum și în scopul onorării obligațiilor Republicii Moldova asumate în baza Acordului de Parteneriat și Cooperare și Planului de acțiuni “Republica Moldova – Uniunea Europeană”, Republica Moldova și-a stabilit ca prioritate națională elaborarea unei noi Legi cu privire la concurență, în conformitate cu normele internaționale. Autoritatea responsabilă de realizarea acestei acțiuni a fost desemnată Agenția Națională pentru Protecția Concurenței.

Elaborarea și adoptarea noii a Legi a concurenței va avea ca scop implementarea unor reglementări corespunzătoare domeniului și armonizarea cadrului național de reglementare a domeniului concurenței la prevederile comunitare din domeniul similar.

Proiectul Legii concurenței stabilește cadrul normativ al protecției concurenței, inclusiv de prevenire și de contracarare a practicilor anticoncurențiale și a concurenței neloiale.

Proiectul Legii concurenței prevede categoriile de practici anticoncurențiale interzise (acordurile anticoncurențiale, deciziile anticoncurență ale asociațiilor, practicile concertate, abuzul de poziție dominantă) și actele de concurență neloială interzise, procedura de investigare a practicilor anticoncurențiale, procedura de

autorizare a concentrărilor economice, condițiile de exceptare a acordurilor anticoncurențiale, modalitatea de determinare a sancțiunilor pentru încălcările constatate și condițiile de aplicare a politicii de clemență.

Totodată, proiectul Legii determină autoritatea publică competentă de implementarea și supravegherea prevederilor legii, după intrarea acesteia în vigoare. În acest scop, proiectul Legii prevede învestirea autorității de concurență - Consiliului Concurenței, ca succesor al drepturilor și obligațiilor a ANPC, cu putere de decizie, de reglementare, de dispensă, de interdicție, de intervenție, de control și de sancționare.

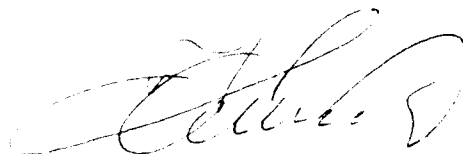
Anunțul despre inițierea elaborării proiectului Legii a fost plasat de către ANPC pe pagina web a sa în luna decembrie a anului 2009 cu solicitare de a prezenta sugestii pînă la 23 martie 2010. Pentru a asigura transparența și implicarea întregii societăți, AIR-ul și proiectul Legii concurenței a fost plasat pe pagina web a ANPC pentru consultații publice. Proiectul Legii concurenței a fost transmis la avizare autorităților de resort, precum și reprezentanților societății civile și altor persoane cointeresate. Totodată, s-au organizat dezbateri publice pe marginea proiectului noii Legi a concurenței cu toate persoanele interesate.

Deoarece, elaborarea noii Legi a concurenței constituie o prioritate națională pentru anul 2011 și un angajament și o condiție a Republicii Moldova față de Uniunea Europeană pentru negocierea Acordului de Comerț Liber RM-UE, noua Lege urmează să intre în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al RM.

Proiectul noii Legi a concurenței va substitui și va extinde domeniul de reglementare a actualei Legi cu privire la protecția concurenței. La intrarea în vigoare a proiectului noii Legi, urmează a fi abrogate Legea privind limitarea activității monopoliste și dezvoltarea concurenței din 29.01.1992 și Legea privind protecția concurenței din 30.06.2000, precum și actele normative emise în temeiul acestora cum sunt: Hotărîrea Guvernului nr.99 din 26.02.1993 Cu privire la modul de reglementare a prețurilor (tarifelor) la producția întreprinderilor-monopoliste; Hotărîrea Guvernului nr.619 din 05.10.1993 Privind unele acte normative referitoare la mecanismul de realizare a Legii Republicii Moldova "Cu privire la limitarea activității monopoliste și dezvoltarea concurenței; Hotărîrea Guvernului Nr. 582 din 17.08.1995 cu privire la reglementarea monopolurilor.

Reieșind din cele expuse, Agenția Națională pentru Protecția Concurenței, solicită, respectuos, aprobarea proiectului Legii concurenței.

Director adjunct



Ion ECHIM